

Laulud

kahe ja kolme häälega ja kaanonid.

IA 37498

N° 23.

Rõigile laulu armastajatele

wälja annud

J. Jung.

J. Meloo

Kooli'õp.

Nauris.

Teine jagu.

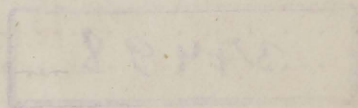
Hind: 40 Kop.

Tartus 1876.

Trükitud H. Laafmanni fuluga.

Гулава

Капе ја колме палега ја канониз.

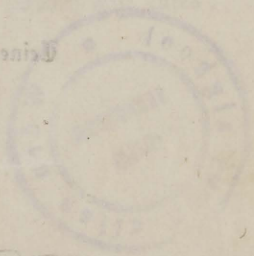

Статистика окупације

Дозволено цензурою. — Рига, 9-го Февраля 1876 г.

Д. Гулава

Допустити

1876 г.

Допустити

Cessõna.

Armsjad lauljad! Järeleiswaid laulukesi patun ma jälle teie kätte, et neid kas üksi olles, ehk kahe ehk kolmekesi kous, ühe, kahe ehk kolme häälega laulda wõite. Ehk need laulud küll mitte kõik kirjilikud ei ole, siis räägivad nemad ometi loomusest, mis isieneses, kui seda tähele pandakse, omal wiisil oma Looja aud üles tunnistab, sest

Kui kõik maailm,
Mis näeb mo film,
Suurt Loojat kiidab,
Siis lauldes näitab
Ka seda inime.

Ühel elawal rahwal on ikka omad rahwa-laulud, mis neil nagu igapäewane leib pruukida on; päris nelja häälega koorilaul on aga kui pühapäewa roog ja ehe, ja see on laulu kooride ja nende tarwis wälja antud nootide asi, — järeleiswas raamatukeses pakutakse aga igapäewast leiba.

Mingu siis need laulukesed minu armsate Gesti wendade ja õdede kätte ja rõõmustagu igalühte, kellel südames tighedust ega kiwi rindus ei ole, sest

Laul loojat auustab,
Laul rõõmu kaswatab,
Laul muret wähendab,
Laul kurwal' troosti toob,
Meelt, mõtteid uueks loob.

Paulude sees tulewad mõne sõna seletused ette, mis raamatu lõpetas numbrit järel saawad antud.

Abias, 6^{mal} Novembril 1875.

Wäljaandja.

Kewade ja suwe laulud.

1. Lauliku kewade.

Rõõmsaste.

3. 3.

1. Mii kui loo=tu=ses nüüd tär=lab Ro-hu taim jo mul-la

alt, Rõnda lauli-kul ka är=lab Laulu i = du sa=la = jalt.

2. Kui tal armu päifse paiste Laulu õisi lahutab, Siis ta kõiki ellakeiste Laulu häälte lahutab.

3. Laulul on üks ime=wägi, Mis kõik kurbtust kautab, Aral' on ta abi, tugi, Waenu alla wautab.

4. Laul wõib lahkest rõõmustada Rikast, waeft ja saunameest, Elu ellast kaunistada, Raitsta kadeduse eest.

5. Lauldes lapse uinutada Wõtab ema kaisuse; Laul meid wõtab wiimselt saata, Hauda wiimsel rahule.

6. Kui meid muru kungas matab, Siis weel õitswa toome pääl Spik lahkest laulda wõtab: „Uinu, uinu waikselt sää!“

2. Kewade tulek.

Paraja liikumisega.

3. 3.

1. So ras=kest tal=we u = nest är = kab ü = les Maa o = ma

kan-ge kül=ma kat-te alt, So wai=ne õhtu tuul tal mængib

fü = les, Ku = ni kõik e = hib hal = jalt, i = lu = salt.

2. Uus elu näitse kõige loomu tujus, Mis ilmub aasal, metsas, põldudes, Ja päike waatab wete peegli kujuk, Ka oma lahtet nägu naerat' tes.

3. So kirjub õied, mis kõik aasad kat'wad, On kõigi südant rõõmus paisutan'd; Ka keda surnu=aja künkad mat'wad, On roheline muru kaitsutan'd.

4. Waat' kõigel pool uus elu juba ärgan'd, Ring päitse wõimul kosub mets ja maa! Oh süda, et sa pole seda märgan'd? Et wõta Loojat lauldes tänada!

3. Jo kewade on tulnud.

Rõõmsaste.

Friedr. Silcher.

1. Jo ke = wa = de on tul = nud!
 Eks tei = e 'po = le kuul = nud? Teil'

kuu = lu = ta = wad lin = nuk' = sed, Nii = sa = muti ka lil = lik' = sed: Jo

on, jo on, Jo ke = wa = de on tul = nud!

2. Ka näete seda wäljas Kuis põlv ja mets on haljas; Noort rohtu rõõmsast' weis sääl sööb, Ja kagu hüüab, ööpik lööb: Jo kewade on tulnud!

3. Siin lilled nõmme ringul, Sääl talled mäe ringul: Et maat' kuis end kõi! rõõmustab, Maailm end armsast' uuendab, Et on, et on, et kewade on tulnud!

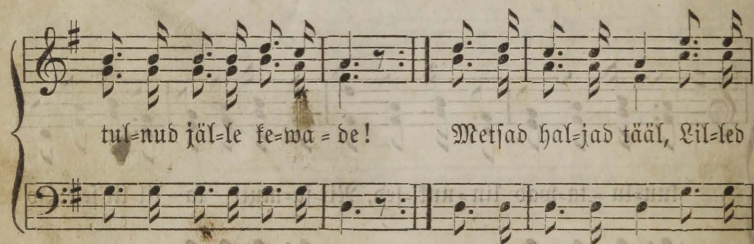
4. Oh kui rõõmsast' . . .

Sammu wiisi.

Saksa rahwawiis.

1. Oh kui rõõmsast' wõi = me nüüd me laul = da, Et meil'

tul-nud jäl-le fe-wa = de! Metsad hal-jad tääl, Lül-led

aa = sa pääl, Linnu lau-lu hää! Rõõmustab meid jääl. Oh kui

rõõmsast' wõime nüüd me laul-da, Et meil' tulnud jälle fe-wa = de!

2. Oh kui rõõmsast' võime nüüd me laulda, Et meil' tulnud jälle kewade! Välgjal, metsa fees, Kuuval ning ka wees, Kõik on ärganud, Üles tärganud! Oh kui rõõmsast' j. n. e.

3. Oh kui rõõmsast' võime nüüd me laulda, Et meil' tulnud jälle kewade! Mis meil' muret teeb, Meist nüüd maha jääb, Sest uut õnne toob, Kewade meil' toob; Sest nüüd võime nõnda rõõmsast' laulda, Et meil' tulnud jälle kewade!

3. 3.

5. Oh tere, kallid kewade.

Parajalt ruttu.

Saksa rahwawiis.

1. Oh te = re, kal = lis ke = wa = de, So lin = nu koo = ri =

ga, Sa kõigi kõrwad lah = kes = te Nüüd wõ = tad rõõ = mus = t' da.

2. Kui armsaste ja ehitad, Mis näeme filmaga, Et üle waiba wennitad Nüüd üle ilma = maa.

3. Kui lehtab õrna õilme hais Mii lahkest sinu suust; Uut elu kõik so õhk on täis Ja selget rõõmustust.

4. Sest saagu uneks sinuga Nüüd meie süda, meel; Ges = märgits, saatjaks öled ja Meil' meie eluteel!

3. 3.

6. Oh kallis, oh kaunistaw Mai.

O holder und lieblicher Mai.

Lundusega.

1. Oh kal-lis, oh kau-nis-taw Mai, Kes rõõ-mu nii

roh-kest' mul tõi! Sa ja-hu-tad sü-dant, Sa rõõ-mustab

fil = mad, Et uu-est' tõi e = la-waks sai. Oh

kal-lis, oh kau-nis-taw Mai.

2. Oh noorus, sa rõõmulik Mai, Mis ellast' mull' meele veel jäi! Kui puhas so rindus On armastus, sõprus, Ja pühaks so tuli ka jäi: Oh noorus! sa rõõmulik Mai!

3. Oh armu! sa jahutaw Mai, Sind kiita ma küllalt ei wõi! So hallikas nirab, So udu tõi kastab, Uut elu mo südame! tõi: Oh armu! sa jahutaw Mai!

4. Oh taewa, kus igawest' Mai, Mo südame igatsus jäi! Sää! hiilgawat aasal Ma maitzen jo alal', Mis õnnistust Jeesus mul tõi Sää! taewast, kus igawest' Mai!

7. Jo õõpiku ilusad hääled.

Der Nachtigall reizende Lieder.

Kaunis ruttu.

1. Jo õõ = pi = ku i = lu = sad hää = led, Ja tu = han = ded

lin = du = de kee = led Meil' hüüdwad: jo ke = wa = de

käe! Nüüd lõ = of = sed lõõ = ri = des lend' = wad, Nüüd

kured ka krukksudes rändwad Ja räästad jo pe = sa = de pääl.

2. Kõik taimed ja pungad nüüd tõtt'wad Ja lehed puu-kroonistid
 kat'wad, Kõik talwene nagu siit kaub; Nüüd hallikad kenaste
 jookk'wad Ja mängiwa laenega lastwad Kõik aasad ja metsad ja maad.

Nach Hagedorn.

8. Kui armsast' läbi metsa, maa.

Wie lieblich schallt.

Mitte wäga ruttu.

Friedrich Schneider.

1. Kui arm-sast' lä = bi met-sa, maa, Räib kar-ja = far = we

hää! Säält el = gib mul = le wastu ta Nii kau-a, kau-a

weel, Nii kau-a weel.

2. Ka metsa puud meil' näitavad Nüüd enam haljad weel,
Ja hallikad weel selgemad Siin orus tutwal teel, Siin tutwal
teel.

3. Ja igast rinnast rõõmu keeb, See rõõmsa hääle pääl;
Meist põgeneb mis muret teeb, Kui kõlab sarwe hää! See sarwe
hää!

Nach Christoph von Schmidt.

9. Oh sa ilus õie kuu.

D du schöner Mänenmond.

Rõõmsaste.

J. A. P. Schulz.

1. Oh sa i = lus õi = e kuu, Määlal pak = sus leh = tes

Mets, ja õi = e eh = tes, Pe = saas au = dub lin = nu = fe.

Oh sa i = lus õi = e kuu, kal = lis i = lus õi = e kuu!

2. Kuis end ehil ilmamaa, Pruunid mõsad tammel halja tiigi äärel, Hallist vovab rukkipoold. Oh kui ilus ilmamaa Oma halja ehtega!

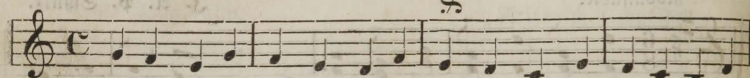
3. Oh kui lehtab homikul Lille, lehte lehuft, Wilu kaste õhuft Warma päik'se paistusel. Oh kui armsast' lehtab muul Wärsket õhtu homikul!

4. Oh kuis õistab rõõmuhääl! Talled, hirved haljal, Mesi = linnud wäljal, Ööpik hüüab oksa pääl! Oh kuis kõlab rõõmuhääl Kodu, metsas, wälja pääl!

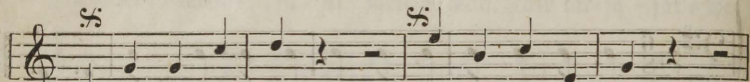
Nach Joh. Heinrich Vogl.

10. Kaanon kaheksa häälele.

Parajalt.

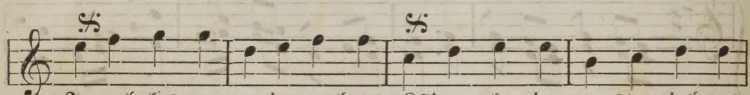

Ka-taks pi-me öö maa-il-ma, Saadaks põh-ja tuuled kül-ma

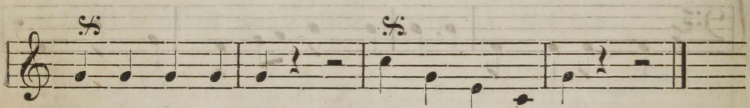

Ei me kar-da = gi,

Ei me kar-da = gi!

Sumal, kes on meie valgus, Kõi-ge kur-ja vastu jul-gus

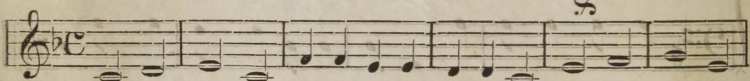

Ei = gi a = la = ti,

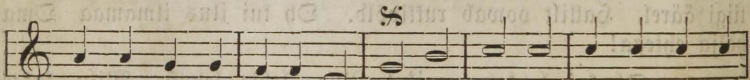
Ei = gi a = la = ti!

11. Kaanon kolme häälele.

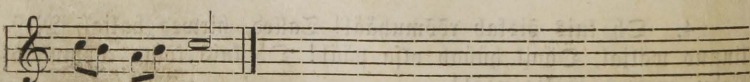
Elavalt.

Mi-na rõõmus, rõõmusta-ge minuga, Si-na rõõ-mus,

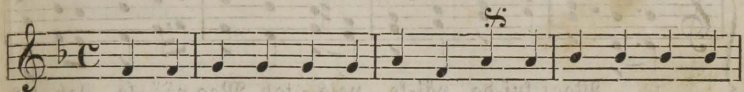

rõõ-mustan ma si-nu-ga. Tei-e rõõmsad, rõõ-musta = me

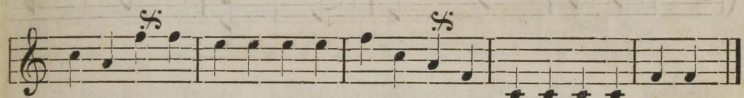

tei = e = ga.

12. Kaanon nelja häälele.

Üht tööd ei wõi kōit jo te = ha, Waatku i = ga üks siis

et = te, Tehku, mis talus = tud kät = te Hoolast', et ei tühja lā = he.

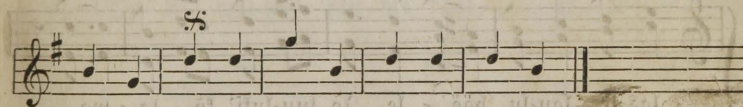
13. Kaanon kolme häälele.

Parajält.

C. Gläser.

Sõp = rus seis = ku lah = ku = ma = ta, J = ga = wes = te ka = du =

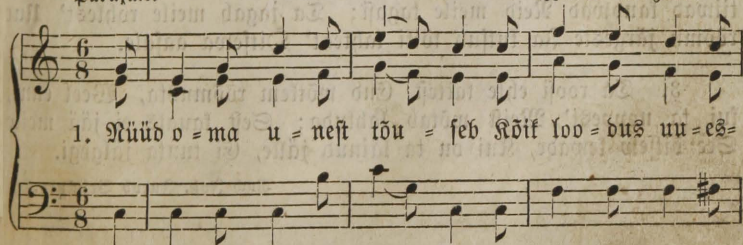
ma = ta, Lah = ku = ma = ta, Ka = du = ma = ta.

14. Müüd omaft unest tõuseb.

Aus ihrem Schlaf erwachet.

Parajält.

W. A. Mozart.

1. Müüd o = ma u = nest tõu = seb Kōit loo = dus uu = es =

te, Waat kui=da päi=fe pais=tab Maa pää=le lah=kes=

te; Meid soojendab ta jäl=le Müüd kuldse pais=te = ga Ja

las=te lau=lu hää = le So kuu=luks' kõ = la = wa.

2. Kõik noored öied andwad Hääd lõhna armsaste, Kewade tiiwad kandwad Meid meile tagasi; Ja jagab meile rohkest' Unt rõõmu järgeste Ja kutsub kõiki lahkest' Ditsewa aasale.

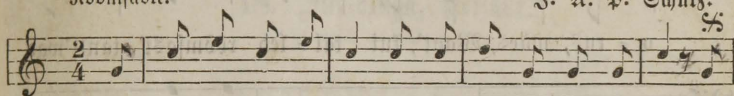
3. Ja roosi ehte kattetst End mõikem rõõmuista, Weel enne, kui ta noppest' Meist mõtab lahkuda; Sest kauaks ei jää meile See õitsew kewade, Kui on ta läinud jälle, Ei tunta jälgegi.

Nach Joh. Jacob Brückner.

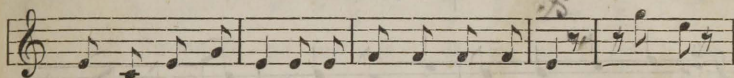
15. Kaanon kolme häälele.

Rõõmsaste.

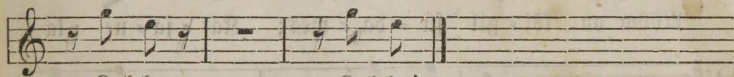
J. M. P. Schulz.

Meil tul=nud su = we jäl=le Maa=il = ma e = hi=t'es, Jo

kuu=luks' ku=ku hääle ka hüüdwat metsa sees: Kuf=ku,

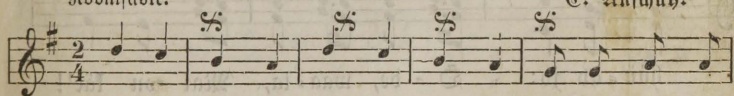

Kuf=ku, Kuf=ku!

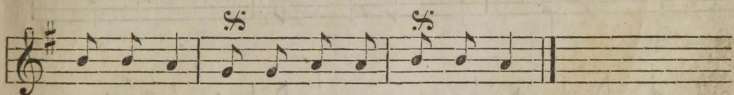
16. Kaanon kaheksa häälele.

Rõõmsaste.

E. Anshütz.

Su = ba wäl=jal, met = saš hal = jal, är = tab rõõmsa

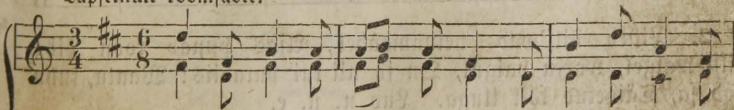

lau=lu = ga Rõit, mis hingas ra = hu = ga.

17. Kuulge kuida linnud laulwad.

Los wie d'Vögli libli singe.

Lapselikult rõõmsaste.

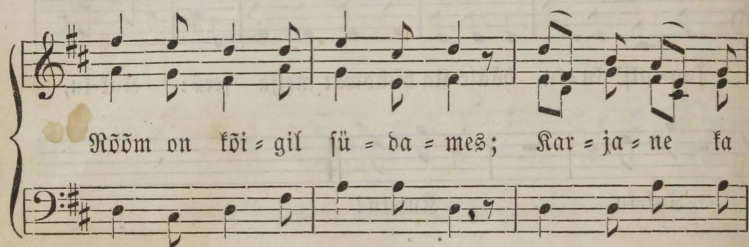
1. Kuulge, ku = da lin = und laul'wad, Armsast' el = gib

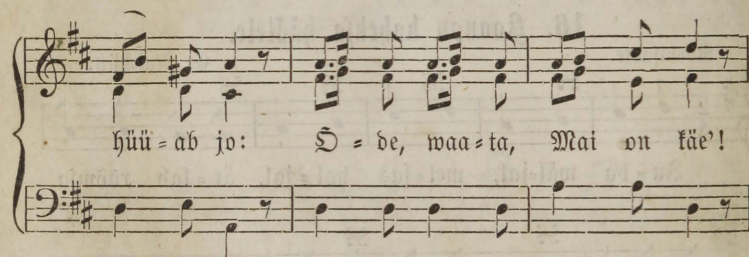
(Laulud kolme ja nelja häälega.)

o = rus, mäes, Waat', kui tal = leb rõõmsast' tants'wad

Rõõm on kõi = gil sü = da = mes; Kar = ja = ne ka

hüü = ab jo: S = de, waa = ta, Mai on kää'!

Lu = o, lu = o, lu = o = lo, Lu = o, lu = o, lu = o = lo!

2. Lilled õits'wad heinamaadel, Ajas punab roosi õis;
Päikse walgel, warju paigul, On jo nii kui paradiis! Waata, kuhu
tahab ja, Täidetud kõik iluga. Luo n. n. e.

3. Ilus on küll uhkes linnas, Palju kallid asju sääl, Sel,
kes wägew, suur ja rikas, On kõik, mis ta tahab tääl; Aga rõõs-
mus, lahke meel Ülem kullast hõbe'st weel! Luo n. n. e.

18. Jumalaga, metsake.

Lebe wohl, du grüner Hain.

Halebutt.

Friedr. Silcher.

1. Ju-ma-la-ga, metsa-ke Re-wa-di = ses i-lus;

Sa-hu = tuft sai mi = nu = le Si-nu war = ju wi-lus!

Si-nu lin-nu too-ri = ga La-han röö-mus ol-la ma

En-ne kui suft lah = kun, En-ne kui suft lah-kun.

2. Sinu halja warju all Rõõmuga ma puhkan, Ja so hõbe hallikal Lille nopin, õhkan: Oh et mõiksin kaua veel Rõõnida so lille teel, ∴: Ja su ilu maitsta! ∴:

3. Shtu aga hüüab mull': aeg on kodu jääda! Linnukesed, teie küll Wõite seie jääda; Jääge siis kõik rahusse Linnud, lilled, metsake. ∴: Kuni jälle näeme! ∴:

Nach L. Cappel.

19. Ma rõõmus karjane.

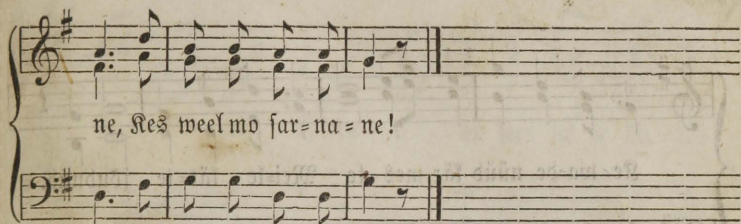
Rõõmsalt ruttu.

Saksa rahwawiis.

1. Ma rõõmus kar-ja-ne, Siin õiskan hal-ja met-sa sees, Mul

lam-ba ka-ri ees, Siin o = len ku = nin-gas. Ja, ja, ja

ja, Ma o = len rõõmus kar-ja = ne: Kes veel mu sar = na=

2. Siin halja metsa sees, Kus kullerkupud kaswawad, Ja linnud laulawad, on nii kui paradiis: Ja, ja, ja, ja, Ma olen rõõmus karjane, ∴ Kes weel mu sarnane! ∴

3. Eht küll on kuningal Kuldnupud kalli kuue ees, Käib kuldse kambri sees, Tal mure siiski pääs. Ja, ja, ja, ja, Ei temaga ma waheta, ∴ Siin elan mureta! ∴

4. Kui õhtu kodu läen, Siis jääb mu lepi lufuta Ja kannid kaswama; Reid homme jälle näen. Ja, ja, ja, ja, Ma elan ilma mureta ∴ Sää! oma karjaga! ∴

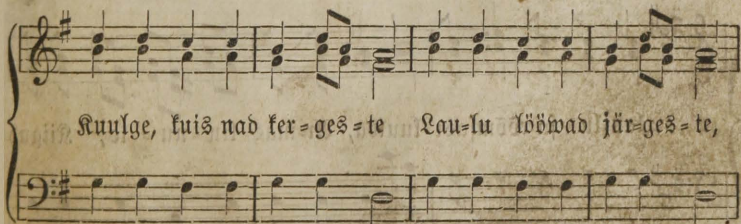
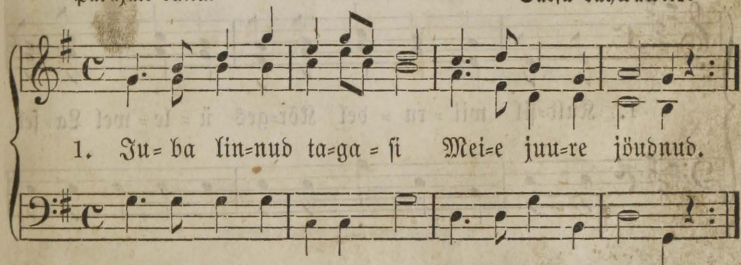
3. 3.

20. Juba linnud tagasi.

Alle Vögel sind schon da.

Parajalt ruttu.

Saksa rahwawiis.

Re=wa=de nüüd fär=mes=te Mei=le kät=te jõudnud.

2. Ruda nemad lustiga Lend'wad, karg'wad järgest! Ööpil hüüab toomepuust, Ja kõik linnud ühest juust Soowivad full' õnnistust Uueks aastaks kõrgest.

3. Mis nad meile soowivad, Wõtkem südamesse: Nii kui linnud lustiga, Tahame end rõõmusta, Haljal wäljal, metsas ka Laulda hulgateste.

Nach Hoffm. von Fallersleben.

21. Kuldsil wiirudel.

In dem goldnen Strahl.

Mitte wäga ruttn.

1. Kuldsil wii = ru = del Kõr=ges ü = le = mel La = sed

Iau=lu sa rõõmsast' kuulda, Ar=mas lin = nu = te, Riigub

ke = nas = te Wi-lu õ = hu sees ja = hu = tes

en = da.

2. Kus on pilve hoog, Range wete woog, Sää! võid üles
ja alla kiiku: Silma pilgule kõrgest orusse Oma lehwija tiiwabel
kiiku.

3. Armas linnuke, Oleks minule Sinu tulised tuule tiivad,
Pennaksin kui sa, päik'se poole ka, Kuhu sind nad nii kergeste
viivad!

Nach Phil. Wackernagel.

22. Oh armas Mai, et tule.

Komm lieber Mai und mache.

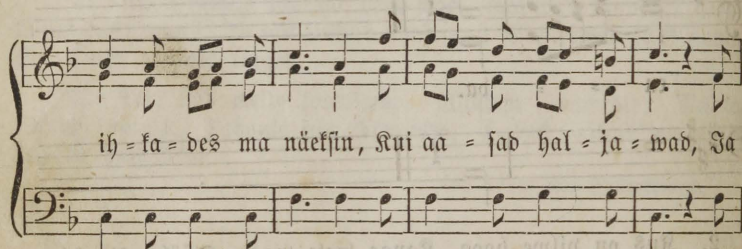
Rödmfalt.

W. A. Mozart.

1. Oh ar-mas Mai, et tu-le, Tee hal-jaks mets ja maa, Ja

la = se aa = sal mul=le Ka lil=lid õit = se = da. Kui

ih = ka = des ma näeksin, Kui aa = sab hal = ja = wad, Ja

rõõmsast' sin=na läek = sin, Kus lil = led õit = se = wad.

2. Sest tule, kaunifene, Tee õitsma õunapuud, Siis laste
ihkamine Saab laulaks muudetud. Oh tule ja too meile Nii
palju roosiseid, Ja palju kiriküüte Ja kuku linduseid!

Nach Christian Adolph Overbeck.

23. Mein kuu õitseb ju.

Alles neu macht der Mai.

Clawalt.

Rahwawiis.

1. Mei-u kuu õit-seb ju, Teeb, et rõõmsast' lau-lab juu

Tõ-ta-ke hal-ja-le, Pärge pu-nu-ge! Päi-ke hiilgab

i-lu-sast', Ma-sab hait-wad ma-gu-sast'; Linnu laul,

sar-we hää!, Koostab met-sas sääl.

2. Nõnda me rändame halja-õitswa-metsasse, Mis on nüüd ehtinud, Pärast talwe ööd. Siis sääl waitfel hallikal Wana pärna warju al Istume, puhkame, Kui me wäime.

3. Siin ja sääl wälja pääl Kus me hal läime tääl, Kõik on nüüd rõõmustud, Mai kõik ehtinud. Loomu hiilgus ellaste Soojendab meil südame, Sest et Mai meile sai Ring uut elu tõi!

Nach Hermann Adam von Kemp.

(Laulud kolme ja nelja häälega.)

24. Siin istun ma murul.

Hier sit' ich auf Rasen.

Röömsaste.

Rahwawiiš.

1. Siin is=tun ma mu=rul ja lil = le pärg pääs, ja

lil = le pärg pääs ; Siin laulgem nüüd lahkest', siin laulgem

nüüd lahkest', Runni e = ha täht hiil=gab ja õh=tu meil käes.

2. Sest inimlik elu ;: läeb rutemast weel; ;: Kui wankri all rattad, kui wankri all rattad, Wõib olla, et homme on finni mo feel.

3. Sest noppigem õie'ji aegsaste tääl, ja aegsaste tääl, Ja ärgem siis koormakem, ärgem siis koormakem Muresid nooruse põlwele end pääl!

25. Sa lillikene põllu pääl.

Du schöne Lilie auf dem Feld.

Parajalt ja pikkamisi.

Saksa rahwawiis.

1. Sa lil = li = ke = ne põl = lu pääl, Kes sind nii e = hi =

tand, Sa nõn = da kal = lis eh = tes sääl Mo

sil = ma et = te pann'd?

2. Kuis kannad walged riided sa Kui kuldse õhu sees, Et Salomoni ilu ka Ei kesta sinu ees?

3. Sind Jumal tõstis mulla seest, Kus oleb peidetud, Ja saadab võsle inglise, Kui maailm uinunud.

4. See peseb puhta kättega So ehel ellaste, Ja pteegib sooja päik'se k' So kuube, kaunike.

5. Seft, lillikene, wälja pääl Sa näitad mulle tõest, Et Jumal kannab ülewel Suurt muret kõige eest.

Nach Carl Joh. Phil. Spitta.

26. Mo süda, ole rõõmus nüüd.

Geh aus mein Herz und suche Freud.

Rõõmsalt.

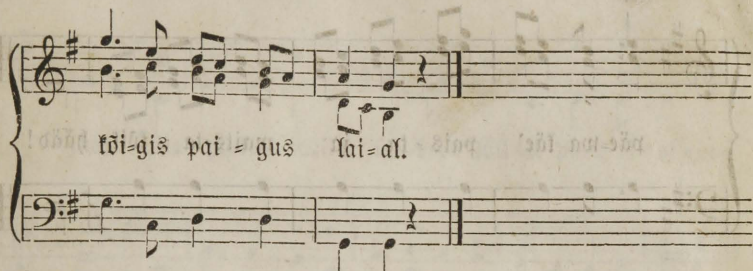
Rahwaviis.

1. Mo sü = da, o = le rõõ = mus nüüd, Et Ju = mal ja = gab

kau = nid hүүд Sel rõõm = sal sui = sel a = jal. Waat,

ro = hu ai = ad õit = se = wad Sa i = lu = fass = te

fo = su = wad, Nүүд kõi = gis pai = guš lai = al, Nүүд

2. Mets paksust' lehte lantab, Maa rohkest' rohtu kasvatab,
On kõigil kaunis näha. Kõik lillikesed õitsevad Ja kaunikesed
kasvavad; ∴ Nii võtab Sumal teha. ∴

3. Kõik linnud pesitellewad Ja oma laulu ajavad, Ja loojat
kiita püüdwad: So kõpik, lägu, lõoke, So tuwike ja warblane,
∴ Et metsad wastu hüüdwad. ∴

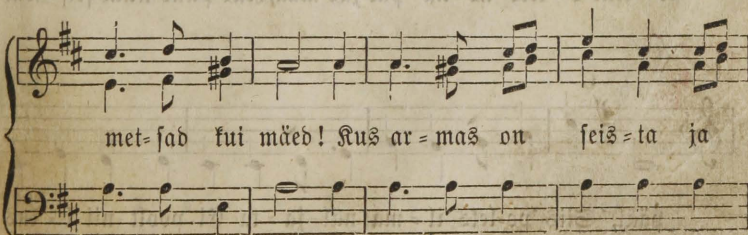
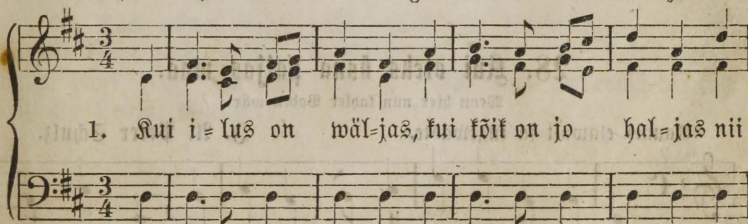
Nach Paul Gerhardt.

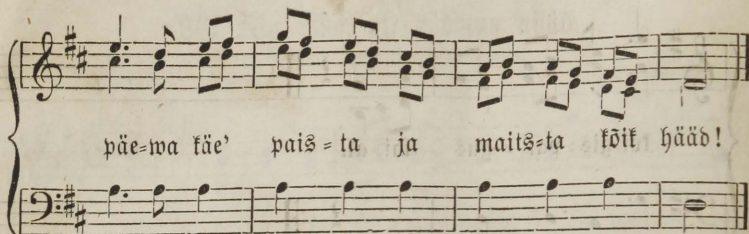
27. Kui ilus on wäljas.

Wie schön ist's im Freien.

Löbusalt.

Fried. Ludw. Aemil Kunzen.

2. Kui põefaste wilus ja lillede ilus me puhkame weel,
Siis kergib meil süda ja unustab häda, ning rõõmus on meel.

3. Siis laugemal' läeme ja lilled, mis näeme, neid nopime
säält, Ja edasi käies ja maastikaid süües, sääl tõstame häält.

4. Siin tõuseb ja wauh, sääl walgub ja laub üks laineke
jões, nii waikselt ja mõttes, ja edasi tõttes end kaitab wees.

5. Sääl osja pääl liigub lind lauldes ja kiigub, ei muretse
ta, Et toidust tal oleks, ehk puudust tal tuleks, waid rahul on ta.

6. Siin p'ole meil wahti, siin kõigil on mahti end rõõmusta
weel; Ei pruugi siin raha, kõik lilled, mis näha, meil osaks on tääl!

Nach Joh. Gaudenz von Saalis Seewis.

28. Kui oleks üsna paljas maa.

Wenn hier nun kahler Boden wär.

Kaunis elawalt ja tugewaste.

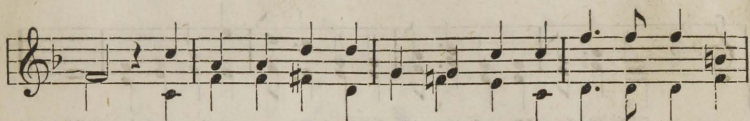
J. A. Peter Schulz.

1. Kui o = leks üs = na pal = jas maa, Kus puud nüüd seis' = wad

pääl, Siis 'po = leks il = ma nal = ja = ta Ei poolt nii i = lus

jääl. Siis 'po=lefs meie üm=ber küll Ei puud ei of=sa=

lest, Ei wä=he=mat=gi warju mul Siit lä=hel=fin ma tõest'.

2. Nüüd ma, kui kala mere sees Siin elan rõõmuga, Puud kasvavad mo silma ees, mul oksad üle pää. Ei wõi neid üksi arvata, Neid väga palju jääl, Ja kõik on haljad, paksud ka, Kui katus maja pääl.

3. Ka püüdwad rikkad alati Kül metsa ehita, Ja nõnda piki= laiuti Puid wälja istuta; Sääls seatafs' pikka ribasse Nii targu taimed, puud, Siis mõtlewad kül isige: Nüüd mets meil istutud!

4. Siis tuleb kõrner kääriga, Kes neil on palgatud, Ja sirgel= dab weel nõõriga, Ja lõikab mõnda puud; See mets on päris nalja töö, Mis käärid kärpinud, Ei meie metsa sarnane, Mis Loojast ehitud.

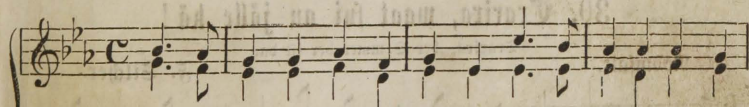
5. Küll paron istub padja pääl Ja tentšik ukse ees, Ka würs tid kõrge järke pääl, Ja meie metsa sees Siin palja külma mulla pääl Jah, siin me istume; Meil rõõm on oma st metsast tääl, Ja Loojat täname!

Nach Matth. Claudius.

29. Jumal kõige Loomu sees.

Südamelikult ja tasafelt.

Joh. F. Reichardt.

1. Rõõmsast' is=tun ma siin murul, Loojawa jõ=e kal=da

2. Kel, ja hüüad selle nimet, Kes mul armas südames, Kes teeb kõigis paikus imet, Ilma haljaks ehtides.

3. Ojad hüüdavad hiljuseste, Et ta ehiv heinamaad; Roojilised, pääwa paiste, Isa heldust näitavad.

4. Keskuse, et hüüa pääle! Sest mis oleks Lemata Elust rõõmust kasu mulle, Kui ei Teda tunneks ma!

5. Homikul, kui õilmed, lehed Kuldselt kasteft hiilgavad, Siis ka mooga linnu hääled Taewa poole tõusevad.

6. Kui jo õhtu kätte jõudnud, Nään Ta waitse walguse, Kus kõik tähed hulgal nõudnud Paistma meile taevasse.

7. Hiilga Isa film mo teele, Kosuta kõik merd ja maad; Paista õnne põllu pääle, Raitse ka kõik magajad.

8. Sinust rõõmu rohkest leian Kewadise ilu sees; Sinu väge wälja näen, Tormis ning ka tuuledes.

9. Miks ma ei pea rõõmustama? Temal' laulma südames? Pilved, tuuled, pifse hääled On jo armsa Isa käes!

10. Kes ka kõrbes kalju koopas Oma armu ilmutab; Sügavamas furnu hauas Elu õhtu õhutab!

Rach Joh. Georg Jacobi.

30. Trarira, waat sui on jälle kä!

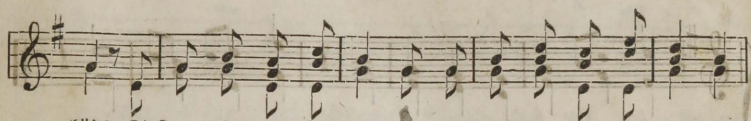
Rõõmsalt.

Trarira, der Sommer der ist da.

F. Silcher.

1. Tra-ri-ra, Waat sui on jäl-le kä', Waat sui on jäl-le

kä'! Sest mõtkem wälja töt'ta Ja ju= wet wästu wõtta,

Ja, ja, ja, Waat, kui on jäl=le kä'!

2. Trarira n. n. e. Et tõstkem laulu hääle, Siis ärkab suwe jälle, Ja, ja ja n. n. e.

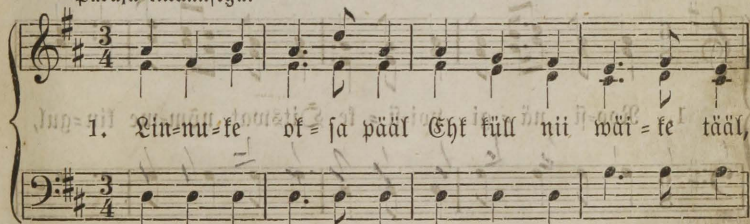
3. Trarira n. n. e. Müüd suwe mõitu saanud Ja talwet kaudanud, Ja, ja, ja n. n. e.

4. Trarira n. n. e. Müüd talwe wangi pantud, Meil suwe jälle antud, Ja, ja, ja n. n. e.

31. Linnuke oksa pääl.

Böglein im hohen Baum.

Paraja liikumisega.

1. Lin=nu=le ok=sa pääl Eht küll nii wäi=te tääl,

Et waewalt näeb, Lau=lab nii ke=nas=te, Et rah=was

(Laulud kolme ja nelja häälega.)

2. Lillik'sed kewadel Tuhandil karwadel Ditsewad tääl; Kes nüüd neist mööda läeb Ja nende ilu näeb :: Rõõmustab sääl! ::

3. Wesi, et weere sa Languwa lainega Drusse mäält; Rõik, kes jään'd jänusse, Lõttawad ojale :: Soowad kõik säält. ::

4. Mõttelge järele, Kes kõik nii targaste Ette meil toon'd? Linnufest, Lillifest, Viikawat lainefest :: Sumal kõik loon'd! ::

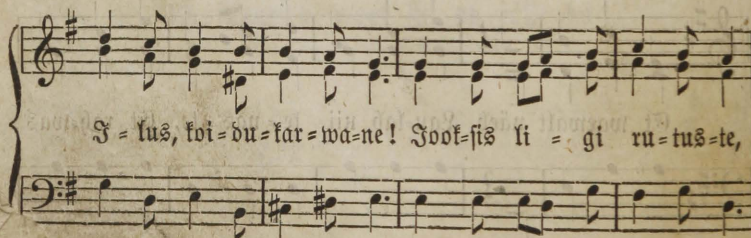
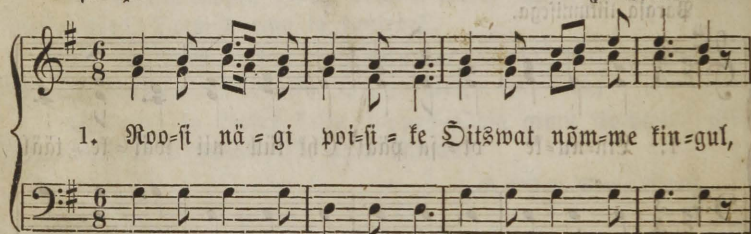
Nach Wilhelm Sey.

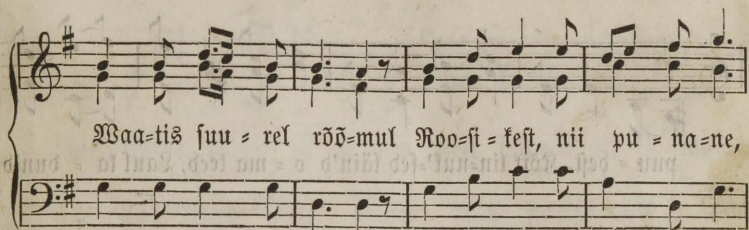
32. Nõmme roos.

Saidenrösklein.

Parajalt.

G. Werner.

Waa-tis suu = rel rōd-mul Roo-si = kest, nii pu = na=ne,

Roo = si nōmme fin = gul!

2. Ütles pois: ma murren sind, Roosi nōmme kingul! Was-tas roos: ma haawan sind, Et pead laua meeles mind, Kui teed waewa minul! Roosike nii punane Siitsed nōmme kingul!

3. Ja see kure poisike Murdis roosi nōmmest; Poisik haawas roosike, Ei t'al aitnud oig'mine, Lundis walu nobest'. Roosike, nii ellake, Miks nii haawad kibest'?

Nach Wolfgang von Göthe.

Sügis ja talwe laulud.

33. Waat, sügisel meil.

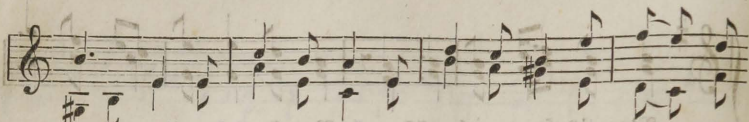
Der Herbst beginnt.

Parajalt.

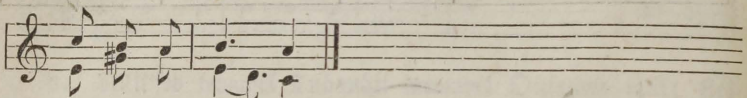
F. L. Nemil Kunzen.

1. Waat, sü = gi = se meil ju = ba tä', Tuul rii = sub le = hed jo

puu = dest. Rõik lin=nuf'=sed läin'd o = ma teed, Paul ka = dun'd

nen=de = gi fuu = dest.

2. Ka karjased on kurwad, et Jo mööda suwe ja ilu; Sest kaebades ja kurbtuses Rõik jät'wad wälise elu.

3. Kuu paistab sääl see metsa pääl, Kui waike furnute walla, Ja udu weel nii waike teel Sääl tõuseb pilwede alla.

4. Sa sügise meel üksine Müüd näitad närtsimist, kadu; Meel kurwaks läeb, kui ainult näeb Siin wilu wihma ja udu.

5. Et südames mul haledus Ja himmu ära siit rutta, Siis oleks hea, kui saaksin pea Siit õnsal lewadi! tõt'ta!

Nach Herrn. Adam von Kamp.

34. Jo langewad kõik lehed.

Das Laub fällt von den Bäumen.

Paraja liifumiseega.

1. Jo lan-ge = wad kõik le = hed Müüd ma-ha puu-de

päält) Rõik e = lu ja ta tä = hed Need kauwad siit ja

säält. Kõik e = lu ja ta tä = hed, Need kauwad siit ja säält.

2. Kõik linnud laulsi'd metsas, Nüüd wainne mets ja maa,
:: Sest arm ja rõõm on otsas, Ei linnud laula ka. ::

3. Arm tuleb ükspord jälle Meil uue aastaga, :: Süis kuu=
luff' rõõmu hääle Siin uuest' õiskama. ::

4. Sest tere, talw! kes tõt'nud, So katte puhas, uus; :: Sa
ilu meist küll mõtnud, Sa idu hoiad truus! ::

:: Nach August Mahlmann. ::

35. Kuis hingad sa nii waga.

Wie ruhest du so stille.

Tasaste ja mitte wäga piffamiši.

August Harder.

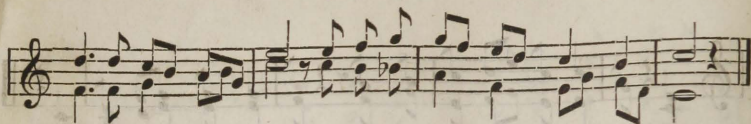
1. Kuis hin-gad sa nii wa-ga So wal-ge kat = te

ta = ga Mei' kal = lis e = ma, Maa! Kus jäänud lau = lud,

wi = led, Kõik su = we kir = jud su = led, Sa kõik so

õitsew e = he ka? Ja kõik so õit = sew e = he ka?

2. Nüüd uinud sa nii paljas, Ei tallekesti wäljas, Söö enam orus, mäes; Eht linnud küll ei laula, Ei mesilased lenda, :: Sa siiski ilus uinudes! ::

3. Kõik oksad wirmendawad Ja tuhat sädet näewad Mo filmad siin ja sääl; Kes on so woodi teinud? So waiba walmis-tanud, :: Sind kenast' armas ehtin'd tääl? ::

4. See helde Isa kõrgest Sind ehitanud järgest' Ei maga, uinu Ta. Sest jää nüüd rahu sülle, Ta mõtab ükskord jälle :: Kõik uuest' elul' ärata! ::

5. Kui kewadised tuuled Siin puutuwad so uuled, Siis noore ilu sees Sa seisad pruudi ehtes, Oh Maa! ja õilmes, lehtes :: Siis jälle meie filma ees! ::

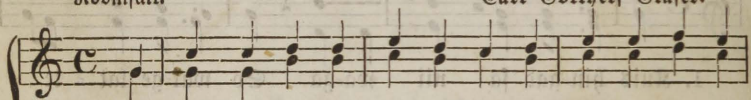
Nach Friedr. Adolph Krummacher.

36. Et laulge kiitust Jumalal.

Sing Gottes Lob im Winter auch.

Röömsalt.

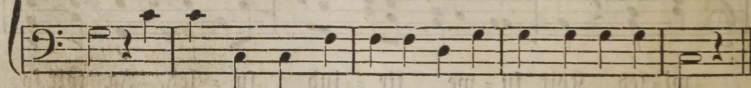
Carl Gotthelf Gläser.

1. Et laul-ge kii-tust Ju-ma-lal, Kes on nii hel-de

hea, Et war-jab kül-mal talwe a'al Kõik seemned, taimed pea.

2. Ta katab pehme lumega Meid kinni ellaste, Et külm
neid ei wõi puutuda, N'ad hing'wad waikseste.

3. Geseft kinkte Doojat talwel weel, Res on nii helbe, truun,
Et katab warblast katuffel; Ta hool on ofsatu.

4. Ta juhatab t'al järgest' ka Siin ja säääl terakeft, Ei jätta ilma toiduta Ei üht'ki linnukeft.

5. Seft tösttem lauldes Loojal weel Ra talwel oma häält,
 Kes jaadab meid siin rahu teel Ja annab rõõmust meelt!

Nach Wilhelm Gen.

37. Oh männipuu.

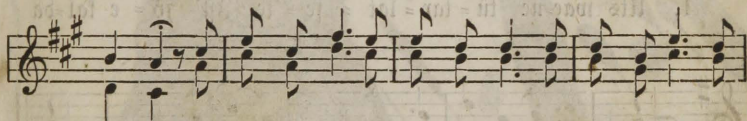
Baraja Iifumisega.

D Tannebaum.

Saksa rahwawiis.

1. Oh männi=puu, oh männi=puu, Kui truud on si = nu

le=hed! Sa haljad ik=ka mei=e maal, Nii hästi sui kui

tal = we a'al. Dh mǎn=ni = puu, oh mǎn=ni = puu, Kui

truud on si = nu le = hed!

2. Oh männipuu, oh wännipuu, Mul wäga meelepärast;
Kui tihti jõulus laua pääl Mind oled rõõmustanud sääl! Oh
männipuu, oh männipuu, Mul wäga meele pärast!

3. Oh männipuu, so lehed ju Mind taht'wad õpetada, Et
andwad lootus, kindel meel, Meil troosti, jõudu igal a'al! Oh
männipuu so lehed ju Mind seda õpetawad!

Maas Ernst Anichin.

Waeſe lapse laul.

38. Üks waene tatarlatseke.

An einem Fluß der tausend joch.

Barajalt ruttu.

Mahwawis.
Weskirjutatud J. J.

1. Üts wae-ne tü = tar = lat = se = te. Ist' jõe = e kal = da

pääl, Ja si = ni sil = ma sil = si = we, Mu ha = last' u tun sääl.

2. Ja sõus ille-jatifu Ja wiſas jõeſe, Ja hüüdis: armas
ätife! Oh tunde, welleke!

3. Üks jõeſe ürra ära näi See laste wain sääl; Näi kui
ta ikkun päewell, Siis hales laste ta meel.

4. Mis wiſa armas loſeſe? Näi aegſest uul sa! Et kaiba
hüüſt muu, Mu wõin, Siis aitan ma."

5. "Oh armas härra!" ütles ta, Waa! ürwalt tema pääl,
Kes wõib muu loſu aidata Kui Jumal ühi sääl!"

6. "Kae seda haljast küntakeſt, See om mu hääni haud, Ja
ka weel muu wäew eest 'Mat' jõgi äti juud."

7. „Tat kizki kange wete keerd, Sääł weli temat näi Ja appi
töt tal mööda weert, Ra tema põhja wai'!

8. „Nüüd ole waeste majan ma, Ja kui mul aiga käen, Siis
tõtta siia murega Ja-iku filmaween!

9. „Sa ei pea'ikma latseken, Ma ole esan sul, Sa oled waga
sõamen, Sest oled armas mul.“

10. Siis enda manu latsekest, Wõtt helde rikas mees; Tat
pääst siis leina rõõwigest Ja ehit lenambas.

11. Siis rikka lauan sõie ta Ja jõi ta peekri seest. Hää rikas
ole kiidetu, See auusa teu eest!

Nach Casp. Friedr. Lossius.

Rüütide ja metsa laulud.

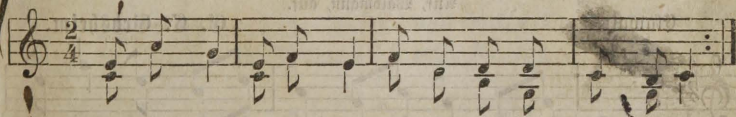
39. Rõõmus meel.

Frischer Muth.

C. M. v. Weber.

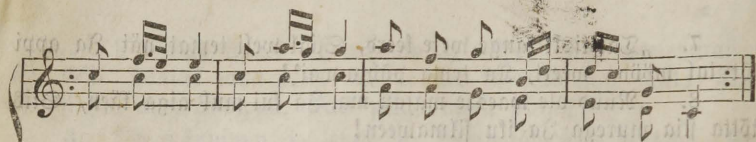
Rõõmus meel on meil weel Seltiks mei-e e = lu teel.
Mu = re = ta, waewa = ta, Läh'wad päewad len = nu-ga.

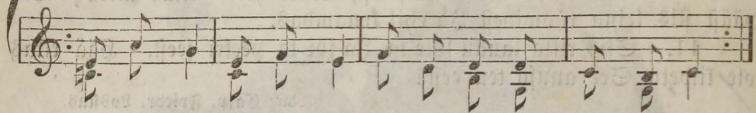
Lä-na siin ja homme sääł Mets on meil õõ = ma = jaks tääl.
Laul ja mäng meid rõõmustab, Sõprus õn = ne suu-ren-dab.

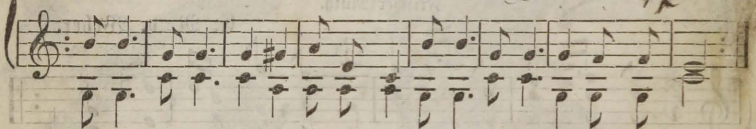
(Laulud kolme ja nelja häälega.)

Rõõmus meel on meil veel Seltsiks mei-e e = lu teel!
Mu-re = ta, wae-wa = ta läh'wad päewad len = nu = ga!

La la la la la la la la la la la la la la la.

40. Müüd üles, jäägrid.

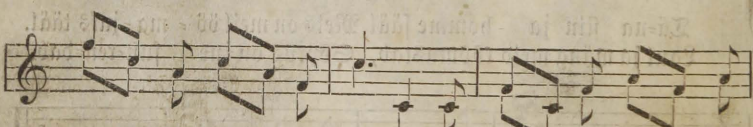
Clawalt.

Auf, Waidmann, auf.

G. C. Grosheim.

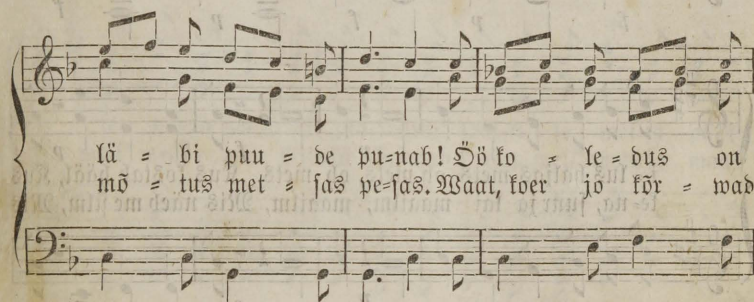
1. Müüd ü = les, jääg = rid, walw = sas = te! Waat'
2. Müüd ü = les, jääg = rid! waa = da = ke, So

tae = was ju = ba si = nab; Rõik tä = hed kus = tun'd
jä = nes lip = pab wõsas, Ra ted = re fut = ru

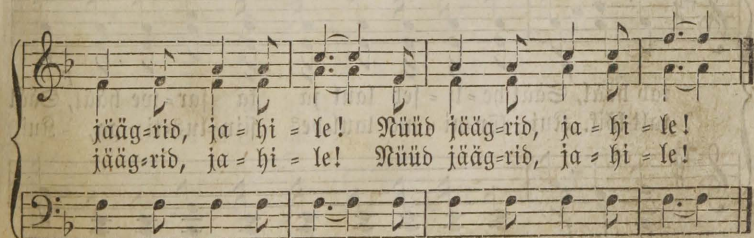
päi = le = ne Jo lä = bi puu = de pu=nab! Jo
tuu = lut = se, Ja mõ = tus met = sas pe=sas, Ja

lä = bi puu = de pu=nab! Dö ko = le = dus on
mõ = tus met = sas pe=sas. Waat, loer jo kõr = wad

möö = da läin'd Ja lõ = u laul kõik ärk = saks tein'd: Müüd
kik = ki a'ab, Meil tä = na roh = ket saa = ki saab: Müüd

jääg=rid, ja = hi = le! Müüd jääg=rid, ja = hi = le!
jääg=rid, ja = hi = le! Müüd jääg=rid, ja = hi = le!

41. Oh mets.

Im Wald.

C. M. v. Weber.

Parajalt.

1. Oh mets, oh mets, Oh mets, oh mets; Sa
2. Maailm, maa-ilm, Maa-ilm, maa-ilm, See

i = lus haljas mets, oh mets, oh mets, Kus kostab hääl, Kus
ke = na, suur ja lai maailm, maailm, Mis näeb me film, Mis

kos = tab hääl, Kus wastu kos = tab hääl, Kus wastu kos =
näeb me film, On mei-e pä = ralt kõik, On mei-e pä =

tab hääl, Sääl he = li = seb laul ja ka sar = we hääl, Sääl
ralt kõik. Kui kõn = ni = me laul = des siin lus = ti = ga, Kui

he-ki = seb laul ja ka fartive hää! Nii lus-ti = list' wai-ke-
 konni = me laul-des siin lusti = ga, Siin kõ = la-wad wastu

se met-sa pääl, Nii lus-ti = list' wai-ke = se met-sa pääl
 meil' mets ja maa, Siis kõ = la-wad wastu meil' mets ja maa!

f
 Jah
 Ja

Jah sääl, jah sääl, Nii armsast' kos-tab hää!, Nii
 Ja, ja, Ja, ja, Siis kõ = lab mets ja maa, Siis

sääl, jah sääl,
 ja, Ja, ja,

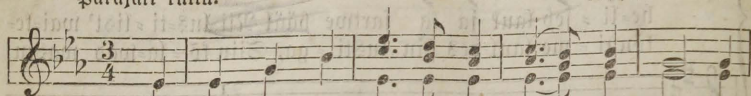
armsast' kos-tab hää!
 kõ = lab mets ja maa!

42. Kord läksid kolm jahimeest.

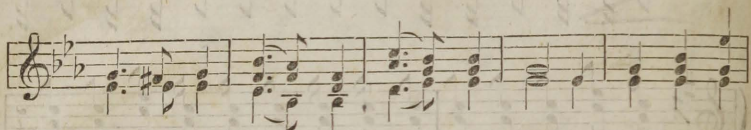
Es gingen drei Jäger.

Parajalt ruttu.

Rahwaviis.

1. Kord läk = si'd kolm ja = hi = meest luu = ri = ma, Ja

tahtsi'd üht hir = we ta = ba = da, Ja tahtsi'd üht

hir = we ta = ba = da.

2. Nad magama männa all uin'siwad :: Ja imelist und
sää! nägiwad. ::

Esimese unenägu:

3. Ma nägin nüüd unes, et põõsa seest :: Hirw ülesse kargas
minu eest. ::

Teise unenägu:

4. Ja kui ta säält põõsa seest välja läks, :: Siis andsin tall'
püssiga pliks ja plaks. ::

Kolmanda unenägu.

5. Kui nägin nüüd hirwe maas siplema, :: Siis puhusin
röömsaste sarwe, trara! ::6. Kui nõnda sää! rääksiwad kõik need kolm, :: Siis jooksis
hirw mööda, kui tuisi ja tolm! ::7. Ja enne kui jäägrid weel teda näin'd, :: Siis oli jo
hirw, kus seda teist, läind. ::

Nach Ludwig Uhland.

Reisi ja lahkumise laulud.

43. Küll tuhatkordse häälega.

Mit' hundredtausen Stimmen ruft.

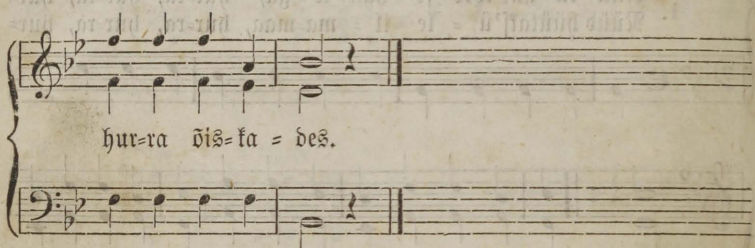
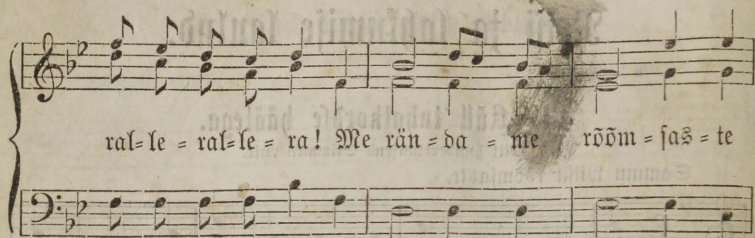
Sammu wiisil rõõmsaste.

1. Küll tu = hat = kord = se hää = le = ga, hur-ra, hur-ra, hur-
Nüüd hüüatks' ü = le il = ma = maa, hur-ra, hur-ra, hur-

ra! }
ra! } Seit mingem kit-sa kambri seest, Ja lä-bi haljaist

wäljast. Nüüd rõõmsas = te, rõõm-sas = te hur-ra wiis-ka =

des: Hur-ra, hur-ra, hur-ra = le = ra = le = ra, hur-ra, hurra, hur-

2. Kuis hiilgab maailm ilusast', hurra, hurra, hurra! Kuis lehk'wad lilled magusast', hurra, hurra, hurra. Ka ööpik hüüab põõsa päält, Sest lastem kuulda laulu häält: Me laulame, laulame hurra õiskades: :: Hurra, hurra, hurrallerallera :: Me laulame laulame hurra õiskades.

3. Kui on meil süda rõõmu täis, hurra, hurra, hurra! Siis tuleb meele mänguviis, hurra, hurra, hurra! Kui kalafesed wetes sääl Ja linnukesed oksa pääl; Siis mängime, mängime hurra õiskades: :: Hurra, hurra, hurrallerallera :: Siis mängime, mängime hurra õiskades.

4. Kui soldatid siis sammume, hurra, hurra, hurra! Ja läh'me haljal, ütidule, hurra, hurra, hurra! Sääl sõja mõitu mõitleme, Kui waprad mehed wahwaste; Me mõitleme, mõitleme hurra õiskades :: Hurra, hurra, hurrallerallera :: Me mõitleme, mõitleme hurra õiskades.

5. Kui wiimaks hüütaks': kodu kõik, hurra, hurra, hurra! Et oisas mängu, lusti käik, hurra, hurra, hurra! Siis kodus uue hoolega Tööd teeme rõõmsa meelega. Jah teeme, jah teeme tööd rõõmsa meelega :: Hurra, hurra, hurrallerallera :: Me teeme, me teeme tööd rõõmsa meelega.

44. Et laulgem weel wiimast kord.

Wohlauf noch gesungen im trauten Verein.

Edbusalt.

1. Et laulgem weel wiimast kord sõb = ru = ses

loos, Mul tääd=ma=ta ku = hu mind saa = dab mo

loos! Sää ter=weks, mo õit = se = ja õu = e = ke, weel, sest

wõe = ra = le maa = le nüüd ki = pub mo meel! Sää

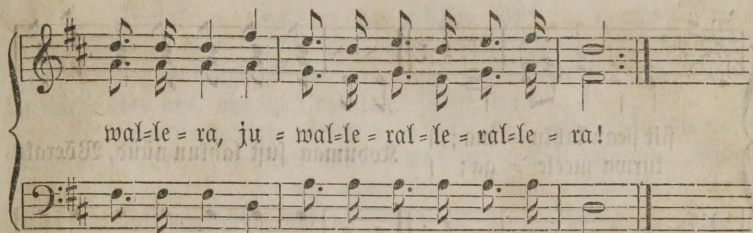
(Laulud kolme ja nelja häälega.)

ter = welk, mo dit = se = ja ou = e = le, weel, Gese

wde = ra = le maa = le nüüd ki = pub mo meel, mo

meel! Su = wal = le = ra, ju = wal = le = ra, Su =

wal = le = ral = le = ral = le = ra, Su = wal = le = ra, ju =

wal=le = ra, ju = wal=le = ral=le = ral=le = ra!

2. Ka päikene taewa all seisma ei jae, Käib mereb, maad läbi, mis meie ei näe; :: Ka lainege lahtub siin tuttawast ra'ast, Ja tuuled need tormawad läbi kõig' maast :: (kõig' maast). Juwallera n. n. e.

3. Ka linnuke ruttawa pilwega läeb Ja wõeral maal kodu=maa laulusid lööb; :: Mii rändan ka mina küll mitmelgi maal, Kui rändaja ema, see päikene sääl :: (päit' sääl). Juwallera n. n. e.

4. Sääl linnu laul tuttawalt terwitab mind, Kes kodumaalt sinna' on pesitan'd end; :: Sääl lehtab ka lilleõhk magusast' mull' Mis tunle hoog sinna on sõundenud küll :: (on küll). Juwallera n. n. e.

5. Sääl linnud mo isamaad tunnewad eel, Mo armastust awalbab lilleke weel; :: Kui armastus minuga ligi siit läeb, Siis armjaks ka kauge ja wõeras maa jäeb :: (jah jääb). Juwallera n. n. e.

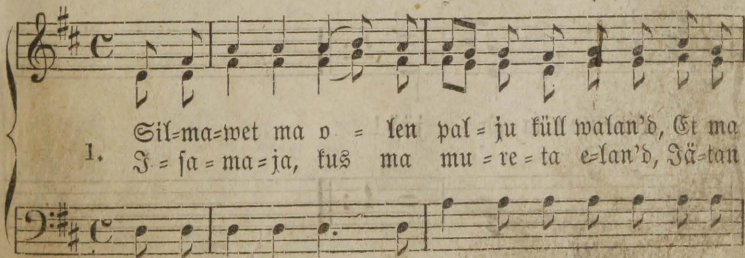
Nach Justinus Kerner.

45. Silmawet ma olen.

Thränen hab' ich viele

Haledalt.

Saksa rahwawiis.

1. Sil=ma=wet ma o = len pal = ju küll walan'd, Et ma
I = sa = ma = ja, kus ma mu = re = ta e=lan'd, Jä=tan

fiit pean lahku = ma; } Kodumaa fust lahkun nüüd, Wõeraks
kurwa meele = ga; }

jääb mull' si = nu' hüüd, Sest nüüd Su = ma = la = ga jää!

Sest a = de, a = de, a = de, Sest a = de, a = de, a = de, Sest nüüd

Su = ma = la = ga jää!

2. Jumalaga, roosid ajas, ja lilled, Mis mull' armsad aasa
pää! Ei mõi mina enam teid, minu kallid, Harida ja kasta sää!.
Armsad lilled, minuga, Nutke, täna lahkun ma, Jumalaga jääge ka!
∴ Sest ade, ade, ade ∴ Jumalaga jääge ka!

3. Jumalaga, teie õitsewad väljad, Kus ma wiiku sidunud!
Jumalaga, metsad, lepikud haljad, Kus ma wilus istunud! Mäed
orud, siit maailm, Ei näe enam teid mo film! Jumalaga jääge
kõik! ∴ Sest ade, ade, ade ∴ Jumalaga jääge kõik!

4. Jumalaga! hüüan haledal meelel, Kõigil' tutwail', sõpradel',
Kodumaal' ja oma armsal' keelel' Wiimast korda filmaweel! Pimedaks
mo ümber läeb, Ja mo süda raskets jäeb. Jumalaga jääge kõik!
∴ Sest ade, ade, ade ∴ Jumalaga jääge kõik!

Nach Hoffman von Fallersleben.

46. Kül läbi maa ja metsa.

Durch Feld und Buchenhallen.

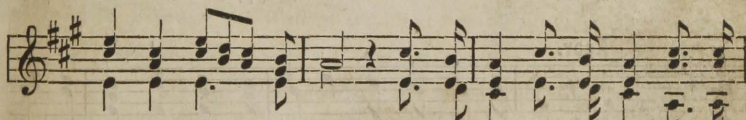
Eustilifult.

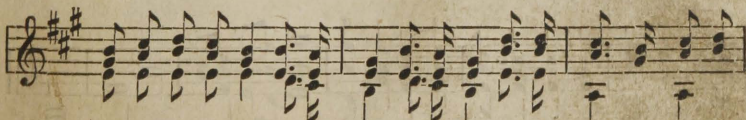
1. Küll lä = bi maa ja met = sa Lään laul-des lus = ti =

ga, Ei rõõm saa sel = lel ot = sa, Kes

rut=tah rei = si = ma! La la la la la la la la

la la la la la la la la la la la la la la

la, Ei rõõm saa sellel ot = sa, Kes ruttab rei = si = ma.

2. Kui koidu piire paistab, Maailm veel waitust täis, Siis reisi ja haistab, Kui magus õilme hais, La la la n. n. e.

3. Sääli lüüritates Meil reisi laulu lööb, Ja koitu kuulutates So läbi õhu läeb, La la la n. n. e.

4. Küll lend'wad pilved kõrgest' Ja linnud usinast', Me mõtled aga järgest' Weel käiwad kiiremast', La la la n. n. e.

5. Pilw langeb wihmas maha, Lind laugub pesale, Et mõtled, laulud lähe Siit kunni taewasse La la la n. n. e.

Nach Joseph von Eichendorff.

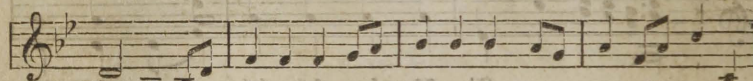
47. Kui keegi ühe reisi teeb.

Wenn Jemand eine Reise thut.

Üksik.

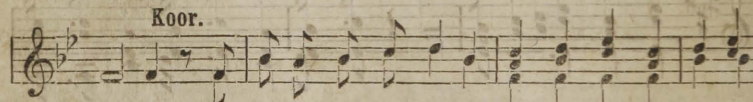

1. Kui kee = gi ü = he rei = si teeb, Siis mõib ta pal - ju

rää - ti', Sest warsti kät - te kübar, lepp, Ja a = lus = ta = sin

Koor.

täi - ti. See o = si wä - ga häs - ti, wä - ga häs - ti, wä - ga

häs - ti, mis sa tein'd, Et rää - gi veel mei - le, kus o - led täin'd!

2. Ma käisin esmalt põhja pool, Kus külm, kui tuli põles;
Sääl mõtlesin: ei, omal maal Mul palju parem oles. See oli
wäga hästi, wäga hästi, wäga hästi, mis sa tein'd, Dh räägi
weel enam, kus oled käin'd!

3. Gröönlandi rahwas rõõmsaks sai Mind oma kohas
näha; Mull' ulge traani juua tõi, Mis mitte ma ei taha. See
oli wäga hästi n. n. e.

4. Säält läksin jälle Mehhiku, weel kaugem, kui siit Ruhja,
Ja tegin kotil' suure suu, Eht leian kulla kuhja. See oli wäga
hästi n. n. e.

5. Di, oi kuis wõib küll inime Nii tühja plaani teha. Ei
leidnud ma säält midage, Mo kott jäi sinna maha. See oli wäga
hästi u. n. e.

6. Siis palju külma kostiga Ma tõhtu täita püüdsin, Ja
otsekohe postiga Asia maale sõitsin. See oli wäga hästi n. n. e.

7. Sääl Mogul on üks wägew mees Ja helde, rikas hästi,
Ja tark; tal olid silmad wees, Ei hammast wälja kisti. See oli
wäga hästi n. n. e.

8. Hm, mõtlesin, mis aitab küll Siis wägew Mogul olla,
Kui temal otse nii kui mul, Wõib hamba walu tulla. See oli
wäga hästi n. n. e.

9. Siis trahtri papal' rehnungi Ma warsti ära maksin;
Säält jälle otse Bengali Ja Hiina maale läksin. See oli wäga
hästi n. n. e.

10. Ka Otahetti, Japani Ja Ahwrikasse sõitsin, See tee
pääd' palju linnast' Ja inimesti leidsin. See oli wäga hästi n. n. e.

11. Kõik leidsin just kui meie pool, Ja majade pääd' paarid,
Kõik rahwas nii kui meie maal, Ja just niisamma narrid. See
oli wäga paha, wäga paha, wäga paha, mis sa näin'd, Dh ära
enam räägi, kus oled käin'd!

Rad Mathias Claudius.

48. Jää Jumalaga, isamaa.

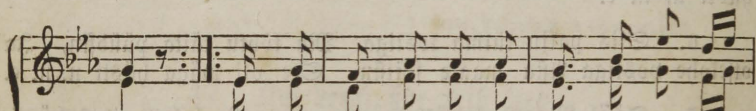
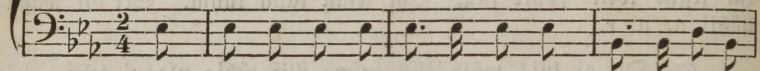
Nun ade, du mein lieb' Heimathland.

Lilgutatud.

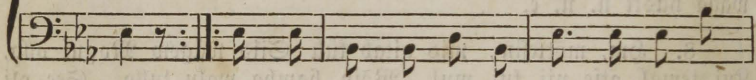
Saksa rahwawiis.

1. Jää Ju=ma=la=ga, i = sa=maa, Jää Ju=ma=la=ga
Et wõeral' maale lä=hen ma, Jää Ju=ma=la=ga

nüüd! Sest ma lau=lan kur=wa mee=le=ga, Suu=

fü=da=me=ja kee=le=ga: Jää Ju=ma=la=ga nüüd!

2. So taewas, põllud, heinamaad, Dh armas isamaa, Mull' palju rõõmu tegewad, Dh armas isamaa! Jumal täab, et ma sind armastan Ja siiski lahkuma sust pean, Dh armas isamaa!

3. Sa, armas jõgi, saadab mind, Jää Jumalaga nüüd! Et lahkun, see teeb kurwaks sind, Jää Jumalaga nüüd! Druft sammeldanud kiwi päält, Säält tõstan wiimist korda häält: Jää Jumalaga nüüd!

49. Kallis kodumaa, so pääle.

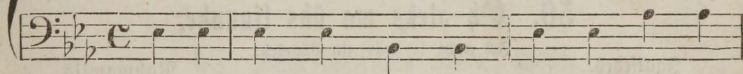
Kaunis pikkamisi.

Traute Heimath meiner Lieben.

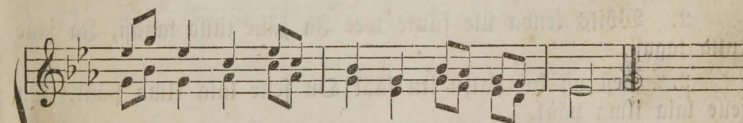
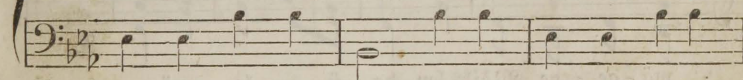
Fried. Burchard Bencken.

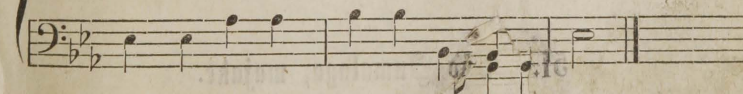
1. Kal-lis ko = du = maa, so pää = le Mõt-len
 2. Wai-k-ne kü = la, mis nii wa = ga Hal = ja

- sa = gest' sü = da = mes. Meel saab rõõm=saks, siiski
 wõ = sa war=jul jääb; Wäi = ke tu = ba, kuis nii

- jäl = le, On mo sil-mad nu = tu wees.
 wä = ga I = gat = sen so jä = rel tääl!

3. Mis mul noorest rõõmuks oli, sin, ja nüüd mo filma ees;
 Küla karja kella heli kõlab weel mo kõr.

4. Unenäus sõuan sagest' kodu kura tiigi pääl; Pui-
 tan õunu õunapuudest, Maitzen mõnda märja sääl.

5. Kustutan ka oma jänu Isa kodu laepu seest; Kain sääl
 mööda metsa käänu, Kus sain warju kuuma eest.

6. Missal näen sind, männik, jälle Küla mainu kalda pääl,
Kus on kuulda õhtu eele Laste lahke laulu hääle?

7. Missal näen sind, kirik, jälle Oma kõrge torniga, Kunas
kuulen kella hääle? Müüd teist kangel olen ma!

8. Kodumaa, mul kõige parem, Soovin üksford südames,
Olgu hiljem ehk ka warem, Hingata so hõlma sees!

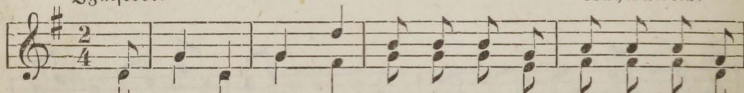
Nach Joh. Gadenz von Salis Seewis,

50. Oh oleks ma üks linnuke.

Ich wollt' ich wär' ein Vögelein.

Igatsedes.

Rahwawiis.

1. Oh o = le = sin üks lin-nu = ke, Wõiks len-da ü = le

mä = ge = de, Wõiks len-da ü = le mä-ge = de.

2. Wõiks lenda üle suure wee Ja jälle tulla tagasi, Ja jälle
tulla tagasi.

3. Sest oh kui palju ilu sääl On selle laia ilma pääl, On
selle laia ilma pääl.

4. Sest tahaksin hää meelega Tad kõikis paifus waadata,
Tad kõikis paifus waadata!

51. pöid Jumalaga, majake.

„Oh wohl, du stilles Haus.“

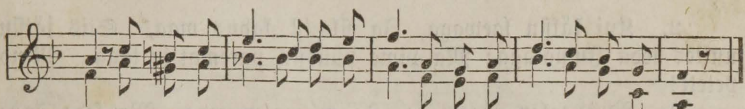
Galebalt.

ahkuma

Rahwawiis.

1. Müüd Ju-ma-la-ga, maja = ke, Suft mei-e kurwalt lah-tu-

me; Me sõu-a-me siit kauge-le : Jää termeks, tuttav ko-ha-le !

2. Müüd Jumalaga, armas maa, Kus wõisin rõõmustada ma; Sa kaswatasid, katsid mind, Ei unusta ma ial sind !

3. Ka Jumalaga, sõbrake! Kui päike ka ei paistage, Ma mõtlen siiski sinu pääl; Mo suurem rõõm sa olid sääl!

4. Kui ükskord jõuan tagasi, So arm mul hoia alale; So arm mind üksi rikkaks teeb — Kõik muu mo meelest tühjaks jääb.

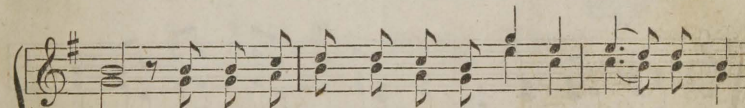
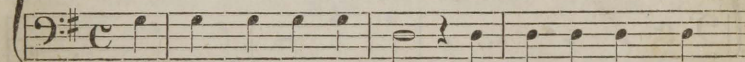
52. Mis teen ma waene mees.

Parajalt.

Fr. Silcher.

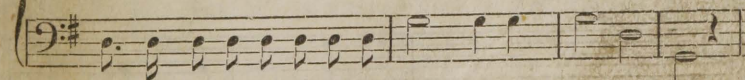
1. Mis teen ma waene mees, Siin wõera rah-wa

seas? Ma o-ma maa ja rah-wa ma-ha jät-sin, Ma

loot-sin õn-ne, see-ga en-nast pet-sin, Kus on see nüüd?

2. Kui lätsin laewaga Ja filmist kadus maa, Siis jätsin nuttes teda Jumalaga; Ma pime püüdsin paremat jo taga. Mind peteti!

3. Nüüd olen waewaga Ja mitme murega Ma seda õnne põlwe tühjalt nõudnud, Ja paljas wiletsus on kätte jõudnud, See on mo pall.

4. Mo kallis kodumaa, Ei ma sind näha saa! Hing haige, ihu lõpeb mures ära, Ma wõera rahwa sekka suren ära. Kes nutab mind?

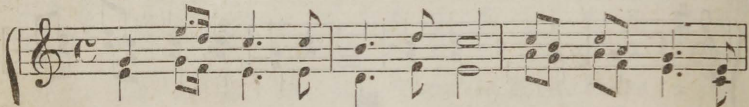
5. Mo wennad ühtlase, Oh ärge uskuge, Kui petis keel teil' wõerast püüab kiita! Oh õnnis see, kes eluaga wiita Wõib kodumaal.

A. Malm.

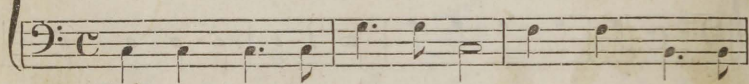
53. Minu armas Cestimaa.

Parajalt rütu.

3. 3.

1. Mi = nu ar = mas Ces = ti = maa, Kus ma sündin'd,

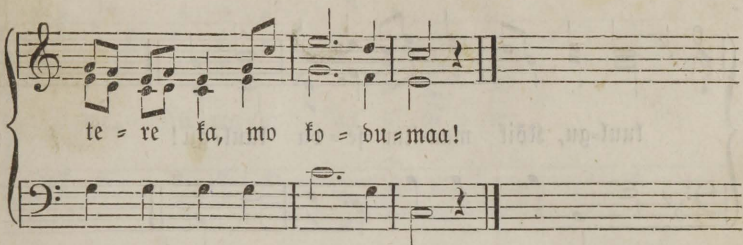

ka = sun'd o = len, Pi = ka a = ja pä = rast tu = len,

Te = re = tan sind rõõ = mu = ga: Te = re ka,

2. Kena on ka wõeras maa, Kuu käisin mööda ilma, Palju
ilu puutus silma, — Armastust ei leidnud ma. Tere ka, tere ka,
mo kodumaa!

3. Sind ma ihkan himuga, Sinu metsad, wäliad, jõed,
Külad, majad, wennad õed, Seisid meeles lõpmata. Tere ka, tere
ka, mo kodumaa!

4. Emakeelt nüüd kuulen ma; Oh kui sulab kuuldes süda,
Päästetud on keele kida Wõerast murdest korruga. Tere ka, tere
ka, mo kodumaa!

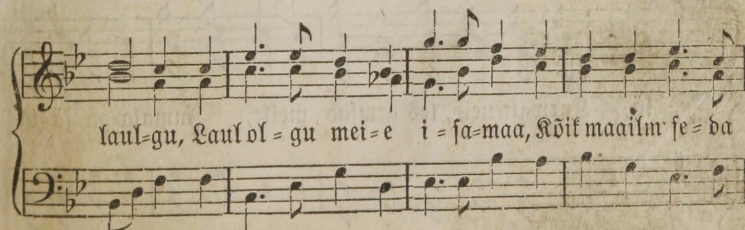
5. Seie jään ma elama, Runni surma wari katab Minu
silmad, siis mind matab Oma sülle kodumaa. Tere ka, tere ka,
mo Cesti maa.

R. Malm.

54. Nüüd Cesti wennad rõõmuga.

Wägetwaste.

A. Methessel.

kuul=gu, Kõit maa=ilm se = da kuul=gu!

2. Sind isamaa me kiidame Ja laulame so süles; Truust wannume sull' kindlaste :: Et sa meid pead üles! ::

3. Mei' laulu hää! läib kõrgeste, Du väga kalliks peetud, Ja iga waper Gesslane :: Saab sõber, wend siin hüütud! ::

4. Ei ole kusgil ilma pääl Teist niisukest maad leida, Gess wõtku ikka meie hää! Tall' kiidulaulu näid'ta.

5. Sind armastame, kodumaa, Sull' truult tah'me jääda, Ei taha surma hädas ka So äraandjaks saada.

3malistud meestekoorid.

55. Homme tuleb tee! minna.

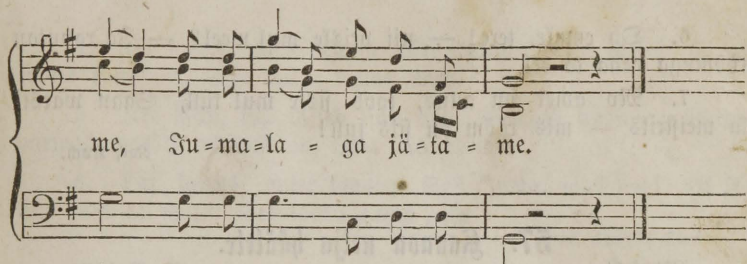
Morgen müssen wir verreisen.

Parajalt.

Fr. Silcher.

1. Homme tu = leb tee = le minna, Lah = ku = mi = se kord on

kä, Kurwalt neid, kes armsad meile, Jumala-ga jä = ta =

me, Su=ma=la = ga jä=ta = me.

2. Mäe päält, kus maantee kallab, Waatame veel tagasi, Näeme küla viimast korda, ∴: Astume siis edasi. ∴:

3. Aga lähed talw kord mööda, Iduab jälle kewade, Siis kui linnud jälle teele ∴: Walmistama hakkame. ∴:

4. Rõõmuga siis lõbime lendu, Roju poole tõttame. Sõbrad, jüda kipub ilka ∴: Wana armsa pesasse. ∴:

R. Malm, nach Hoffm. von Fallerleben.

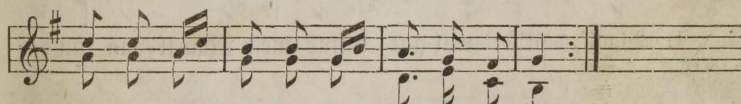
56. Waat', taewas on selge.

Die Luft ist so rein.

Lustilikult.

1. Waat', tae=was on sel=ge ja hal=jas kõik maa, Oh

e = ma = ke, lu = ba mind rei = si = ma ka.

2. Ma seun oma feli ja marsin siis sääl, Repp käes ja pamp seljas, sulg kübara pääl.

3. Ma reisin siit Riiga ja kaugemal' veel, Hää meistrite juures ka hakkas siis tööl'.

4. Küll emake õhtult mul mõtlema jäeb: Kes teab, kus mo pojake waewa nüüd näeb?

5. Siis koputab tojas üks lustilik mees, Ja warsti on reisija kambri'se sees.

6. Oh emake, tere! — nii priske mul veel? — Ja raputan rõõmuga raha ta eel.

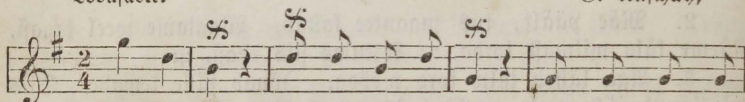
7. Mo amet on auus, toob sisse mul küll, Saan warsti ka meistriks — mis rõõm on siis sull!

Nach Koch.

57. Kaanon nelja häälele.

Lõbusaste.

E. Anshütz,

Rõõmus meel an-nab jõu-du töö'l, Sest siis i = gal

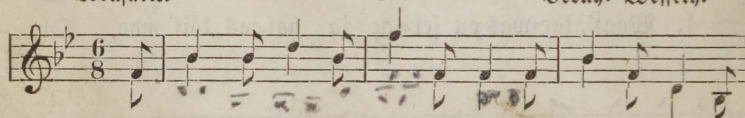
a = jal sa o = ma tööd tee rõõ-mu-ga.

58. Waat', päik'se walgus kutsub meid.

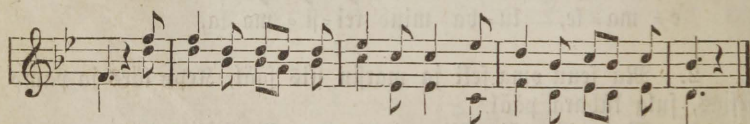
Lõbusaste.

Wohlauf, es ruft der Sonnenschein.

Bernh. Weissely.

1. Waat', päik'se wal-gus kutsub meid Maa-il = ma rän-da =

ma. Sest rei-st-gem ka rõõmsast nüüd küll ü-le wee ja maa!

2. Ei jõgi jää siin seisama, Waid woolab wirgaste. Et's tuule tõttu kuule sa? Ta tormab järgeste.

3. Kuu kõnnib sinna, tänna tääl, Ja päike pääl ja all, Käib mägede ja mere pääl, Wäsimust 'pole tal.

4. Ja inime, miks ikka sa Nii nukralt nurka jäed? Et ole kõbus kõndima, Siis palju ilmas näed.

5. Kes täab, kus õitseb sinu õnn, Sest otsti hoolega; Waat', päewad warsti möödas on, Siis ära wiivita.

6. Las' kartus, mure kaduda, Sest Jumal igal pool; Ei Ta sind jäta ait'mata, Sest looda Tema pääl'!

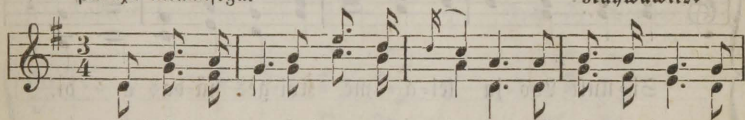
Nach Ludwig Tieck.

59. Kui Jumal tahab armu heita.

Wem Gott will rechte Gunst erweisen.

Paraja liitumiseega.

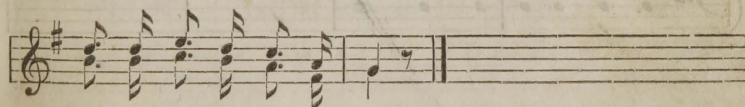
Rahwawiiis.

1. Kui Ju-mal ta-hab ar-mu hei-ta, Siis saa-dab mõnda

rei-ti pääl'; Sell' ta-hab o-ma i-med näid'-ta Küll

met-sas, me-res, wõe-ral maal.

2. Sää! ojad jooksiwad mäe ladwust, Ja lõud kõrges laula-wad: Eks mina pea ka suurest rõõmusest, Nii laulma, et kõik kuulewad.

3. Sää! jaan ma Issa heldust maitsta, Kes linnud, lilled, metsad, mäed, Ja maad ja taewast tahab kaitsta; — Ta ligi on, kus liial läed!

Nach Joseph von Eichendorff.

(Laulud kolme ja nelja häälega.)

60. Pärast tormi sõname.

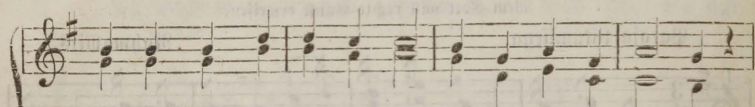
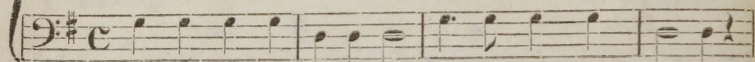
Nach dem Sturme fahren wir.

Tõuse käiguga.

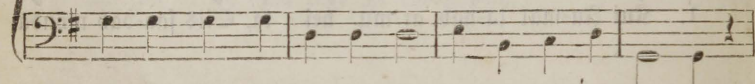
Rahwawiis.

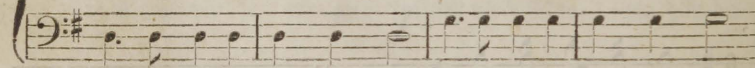
1. Pärast tor-mi sõua-me sul-gešt' lain'test lä-bi,

Si-nult Loo-ja lei-a-me Kõi-ges hä-das a-bi.

Kiit-kem Teda jü-da-mešt, Meie ai-nust a-bi-meest!

Kris-tus, Kõ-rie, oh mei-e juu-re jäe!

2. Kuida hirmsa häälega Lained laialt jõudwad! Kusgilt tormi tuulega Ei näe abi jõudwad! Üks on õõsel ometi, Kes meid walwab alati! Kristus, Kõrie, meil ligi ole sa!

3. Waat', kui wõit'wad silma ees Tähed, kuu end peita! Murrah tüür meil tormi sees, Kus siis päästmist leida? Üffi aga Issandalt! Näete eha tähte jäält? Kristus, Kõrie, Meist kangel' ära järe!

4. Üksford wiimse häda sees Tule awitama, Kui pean surma lainetes Elu lõpetama! Aita mind siis armuga, Issand, usu käega! Kristus, Kõrie, Oh siis mo juure järe!

Nach Joh. Dan. Fall.

61. Kui jo kuu meil paistab.

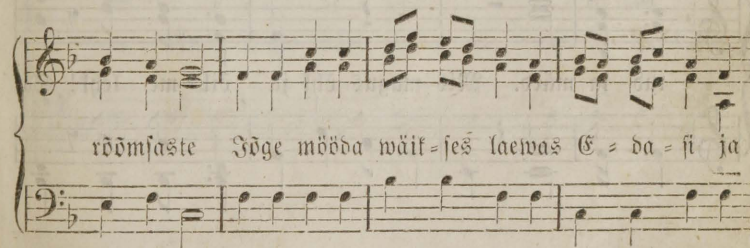
Bei der stillen Mondeshelle.

Tasaste, parajalt.

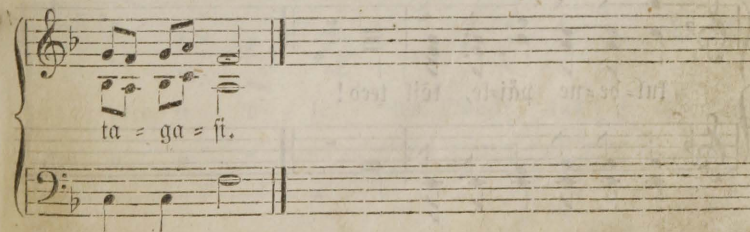
Joh. Fr. Reichard.

1. Kui jo kuu meil pais-tab tae-was, Wõt-kem sõu-da

rõõmsaste Sõge mööda wäit-ses laewas E = da = si ja

ta = ga = si.

2. Laenuke, sa lähed, tuleb Silma mahti-, purjuta; Sõefe, sa teeks meil' oled, Mängides meid kannad ka.

3. Pole karta kusgil wiga, Eht küll silman kaugele; Lehwil, tuul jääl pöösa taga, Lapsed õhtul laulage!

4. Rahu, rõõmu meie elul' Muu ei kuld küll anna tääl; Olgem omaga siin rahul, Siis on rõõmu järgest' meil.

6. Loomu ilu armastates Digust, hääduft ihake, Tasa, kui ses laenukeses, Lõpeb siis te wiimne tee.

Nach Joh. Georg Jacobi.

62. Waat', päike nüüd.

Die Sonn' erwacht

Parajalt.

C. M. v. Weber.

1. Waat', päike nüüd on tõu-se-nud, Sa e-hib kõik o-

rud ja mäed. Mis magus õht ja õil-me leht! Sa,

kul-de-ne päi-ke, kõik teed!

2. Seft rõõmuga ja lauluga Maaailma nüüd tõttame teel',
Ja rändame maast meresse, Sa, päikene, kõnnid meil eel!

Nach F. A. Wolff.

63. Mere waikus. Sügaw waikus wete üle.

Tiefe Stille herrscht im Wasser.

Pikkamisi ja ühetasa.

Sügaw waikus we=te ü = le, Me=ri sei=sab liis'-ma

ta. Mu=re = ga näeb lae = wa = sõit=ja Merd kui

peeg=li o = le = wa. 'Po=le tuu = le õh = fu

tun-da, Surma wai fus hirm-sas = te. Ei ka me-re pinnal

en = da Lii = gu = ta üts lai = ne = te. Götze.

64. Ünnelik sõit. Waat' udu jo lohkuh.

Die Rebel zerreißen.

Kaunis elawalt.

Waat', u = du jo lah-kub ja tae-was läeb selgetks, Tuul

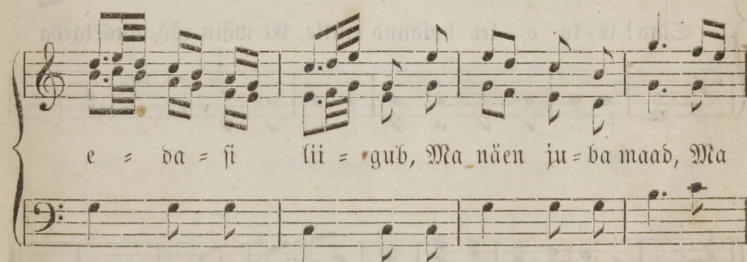
pääs-tab nüüd pae-lust, mis wan-gis = tas meid. Waat',

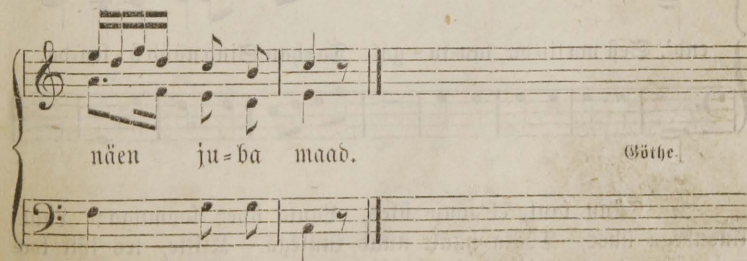
tuu = le hoog töt = tab Ja mad = rus fa ruttab Nüüd

wir=galt, jah wirgalt: Nüüd lai = ne jo lü = gub, Laew

e = da = si lü = gub, Ma näen ju = ba maad, Ma

näen ju = ba maad.

Göthe

Hommiku laulud.

65. Isa, mina elan jälle.

Vater, also leb' ich wieder.

Rüchaltust, mitte wäga pissamisi.

J. J. Reichardt.

1. I = sa, mi = na e = lan jäl = le, Näen So päiteft, tä = nan

Sind! E = lu o = led hoidnud mulle, Et wõin rõõ = mus = ta = da

end'. Sest ma kii = du lau = lu = ga Ta = han Sind nüüd ü = len = da.

2. Länu laul, et tõuse üles, Paula ühes loomuga; Paula
lindudega ühes, Tõsta häält nüüd tuulega. Riitke, kes lõik loo =
nud tääl, Ja ta laitseb pimed bööl.

3. Isa kõrges, Sind ma kiidan, Imeks paunes kummardan,
Et So helbust iika maitset, Ja Sult palju armu saan! Ei mind
hüda äratat'd, Uni on mind uinutan'd.

4. Looja, Isa, see on tõest' Sinu nimi igawest'! Aita mind
siis Dmaist wäest Armasta' Sind südamest! Aita kunni elan ma,
Wagast' So ees elada!

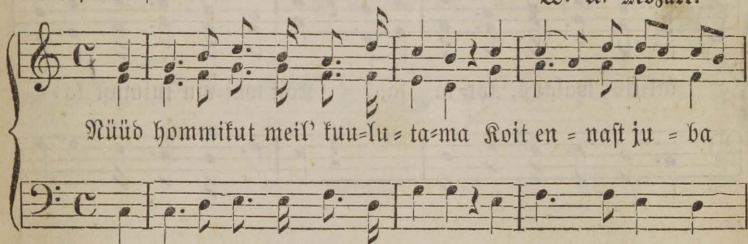
Nach Karoline Rudolphi.

66. Müüd hommikut meil' kuulutama.

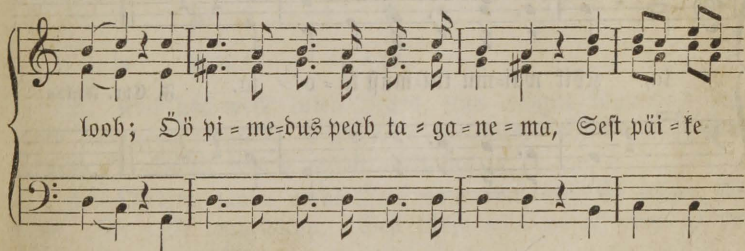
Bald prangt, den Morgen zu verkünden.

Piffamissi.

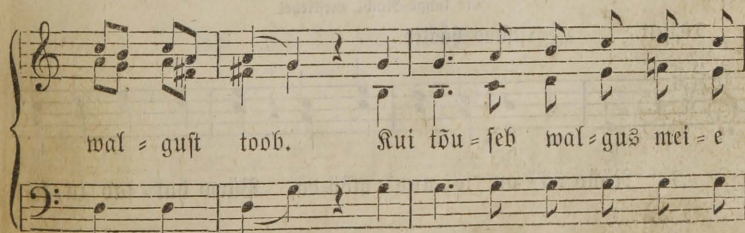
W. A. Mozart.

Müüd hommikut meil' kuu=lu = ta=ma Koit en = nast ju = ba

loob; Dö pi = me=duš peab ta = ga = ne = ma, Seft päi = fe

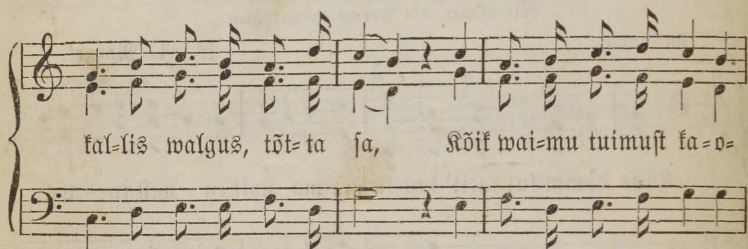

wal = gušt toob. Kui tõu = feb wal = guš mei = e

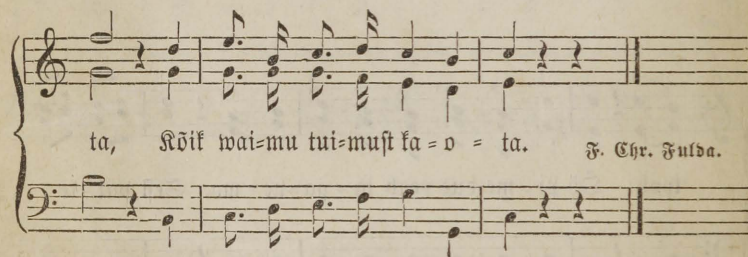
(Lautub kolme ja nelja häälega.)

wai-muſ, Siis pe = ab ka = du-ma kõiſ tui = muſ: Oh

kal-liſ walguſ, tõt-ta ſa, Kõiſ wai-mu tuimufſ ka = o =

ta, Kõiſ wai-mu tui-muſt ka = o = ta. J. Chr. Fuldä.

67. Nüüd öö jo läinud mööda.

Die lange Nacht entfliehet.

Tõsiselt.

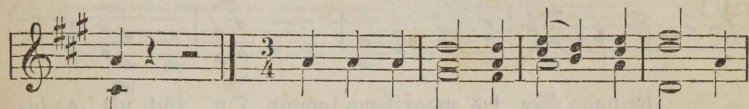
Üstikud hääled.

1. Nüüd öö on läi-nud möö-da, Päew haſ = kaſ tu = le =

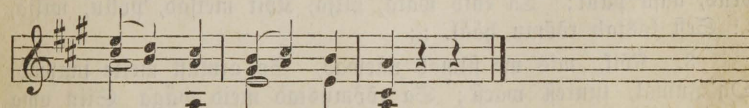
ma, Sest päi=te näi-tab ju=ba End loi=du pu=na=

ga. Oh te=re, tal=liis päi=te=ne, Ei

u = nuu=ta meid ii = al = ge, Ei u = nuu=

ta meid ii = al = ge.

2. Kõik hää meil' tuleb kõrgeist, Kus walguis lõpmata, Kus tähed hiilg'wad järgest', Sääal meie kodumaa. Siin pime's orus kõnnime, ∴; Säält kõrgeist saame walguse. ∴;

3. Oh Isa, saada maha Meil' oma õnnistust, Et wõime ikka näha, So pale walgustust. Sest tõsta oma palget, Sa ∴; Me pääle oma rahuga! ∴;

Rach Krummacher.

68. Jo õõ on möõda tõtnud.

Die Nacht ist mir entschwunden.

Parajalt.

G. W. Fink.

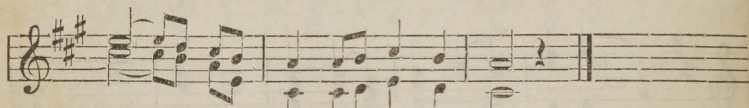
1. Jo õõ on möõ-da tõt=nud Ja kuld=seb wii=rud

kat=nud Nii hiilg'walt o = rud, mäed. Ma tean, kes se=da

tei=nud: See, kes maa=il=ma loonud, Dn kõik nii e = hi=

tan'd, Dn kõik nii e = hi = tan'd!

2. Ta lases päikest paista Ja lilled taunist' haista Mäes, orus, aasa pääl; Ta ehiv wara, hilja, Kõik metsad, põllu, wilja, :; Sest kostab rõõmu hää. :;

3. Kõik, mis me filmad näewad, So armust meile saavad, Oh Jumal, suurest wäest; Sa rõõmustad meid wäga Siin oma annetega :; Nii rohke armu läest. :;

4. Et meid nii wõta kaitsta, Kõik hädad meil' annad maitsta, Siis wõta tãnu meilt; Tee wagaks meie meeled Ja kuule laulu hääled, :; Kui ingli laulu häält. :;

Nach G. W. Fint.

69. Elu hallik, Sinu poole.

Dir, o Duell voll Guld und Segen.

Lappeliikult.

L. Reichard.

1. E=lu hal=lik, Sinu poo=le Tõstan fil=mad ü=le=

we=le; Sü=da=med ja käed nüüd nõudwad, Si=nu poo=

le töt'=ta jõud=wad, Kel=le tii=wad kat=si'd meid

Ra=hu u = nes lä = bi viid.

2. Waata, Isa, armust jälle Oma laste tänu pääle, Kes nüüd ast'wad Sinu ette, Andwad endid Sinu kätte: Ole nende kaitseja Selgi päewal armuga.

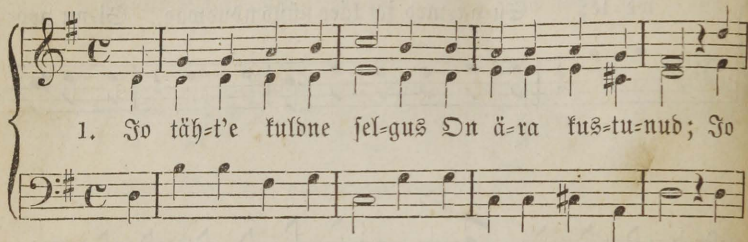
3. Mis me So käest palume, Seda annad heldeste, Enam kui me loodame, Mõistame ja ootame, Sest So arm on otsata, Restab ilma lõpmata!

70. *Jo täht'e kuldne selgus.*

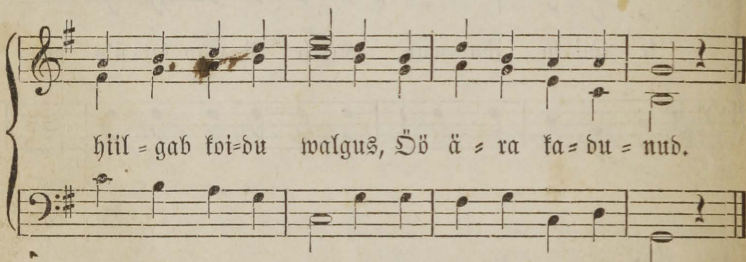
Die Sterne sind erblichen.

Kaunis pikkamisi.

J. Gerßbach.

1. Jo täht'e kuldne sel-gus Du ä-ra kus-tu-nud; Jo

hiil = gab koi-du valgus, Dö ä = ra ka = du = nud.

2. Veel on kõik wait ja waga, Küll orus, mäe pääl; Kuis kuulust' okste taga Döpiku laulu häääl.

3. Ta auu ja kiitust laulab Maailma Isandal', Kes maad ja mered hoiab Siin oma õnne all.

4. Ta dö on mööda saatnud, Müüd lapsed ärgake! Ja et Ta teid on kaitšnud, Sest rõõmsast' tänage.

Nach Hoffm. von Fallerleben.

71. *Oh lapsukesed, ärgake.*

Rõõmsaste.

J. F. Reichard.

1. Oh lap-su = ke = sed, är = ga = ke, Waat', ju = ba tõus = nud

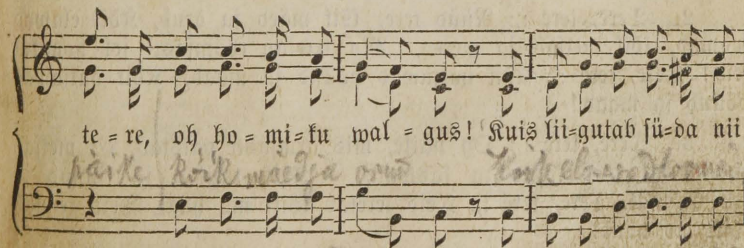
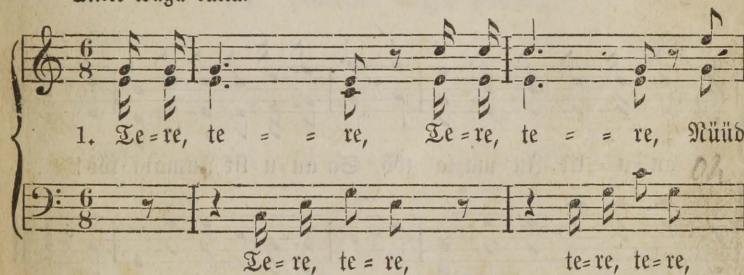
2. Waat', päike oma paistuses, Kui kuningliku auu sees
Maailma ehiv ilusast', Toob maha õnne, õnnistust.

3. Sest tere, armas päikene! Ei so ees kesta pime öö. Me
südamesse paista ka Ja pimedusest puhasta.

72. Tere, tere.

Guten Morgen.

Mitte wäga ruttu.

rõõm=fast' mo rin = nus; Ma tõs=tan nüüd sil = mad so
metstad ja mered *teretan rõõmsast lei*
Kosub ja kasvab kõik kumled ja linnud ja

paist=tu = se pool! Te-re, te = re, Te-re, te = re, Sa
hõim, kumled *kõik*
lilledgi tead *Tere, te-re,* *Tere, tere, Sa*

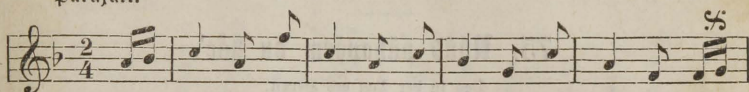
au = u = lik Ju = ma = la töö, Sa au = u = lik Jumala töö!
haljavad põllud ja maad
teretab kõiki mu maal.

2. Tere, tere :: Nüüd tere, kõik mäed ja orud, Kõik elavad loomad, kõik metsad ja mered, Ma teretan rõõmsast' sel homikul teid! Tere, tere :: Kõik haljavad põllud ja maad, Kõik haljavad põllud ja maad!

3. Tere, tere :: Oh päike, mis armsaste paistab, Et metsas ja väljal kõik kosub ja kasvab, — Kõik tuuled ja linnud ja lilledki tääl. Tere, tere :: Teid teretab kõiki mo hääl, Teid teretab kõiki mo hääl!

73. Kaanon kolme häälele.

Parajalt.

Nüüd ha = ka = kem päe = wa = töb rõõ = mu = ga pääle Sa

ait = kem ka li = gi = mest hä = da sees tee = le, Siis rõõmu toob

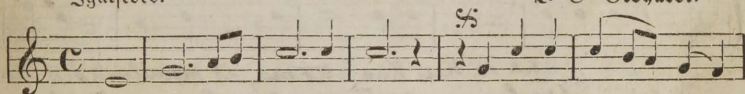

õh = tu ja ma = gu = sat und.

74. Kaanon nelja häälele.

Igatsedes.

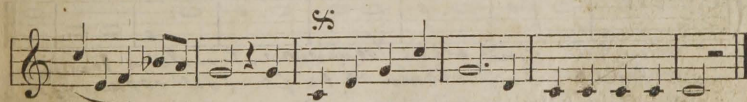
L. E. Gebhardi.

Sind Ju = mal kii = da = me, Sind Issand tä = na = me

Sind tä = na = me, Sind tä = na = me. Sa o = led Jumal

i = ga = west', Meil' andsid e = lu o = mast suurest hel = du = fest.

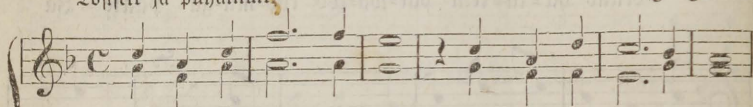
Pühapäewa hommikul.

75. Nüüd pühapäew on käe'.

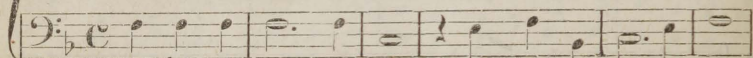
Das ist der Tag des Herrn.

Tõsiselt ja pühalikult.

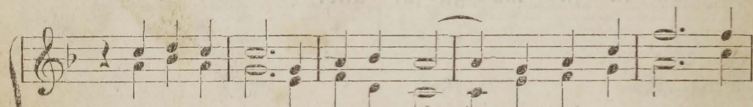
3. 3.

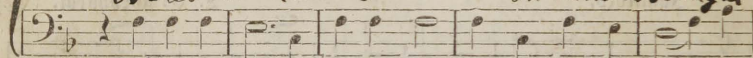
1. Nüüd pü=ha = päew on käe', Nüüd pü=ha=päew on läe'!

Ma teda kumardan Ma teda kumardan
Nüüd wallal taewaske, Nüüd wallal taewaske,

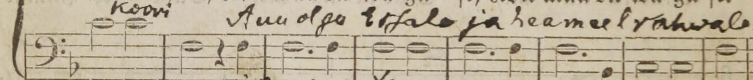
Ma olen üt=si wälja pääl, Kus kuuluts fir' = fu
Nüüd Tellekannu On kuulola ingli

Oh püha rü, kui kuulokoma, et maailm kõik ka
Nüüd Tellekannu ja öiete, Ma olen patust

kel=la hää!, Kõik muu on wa=gu = se, Kõik muu on wa=gu=se.

minuga Sind oleks teeninud, Sind oleks teeninud
wallale, Tõelrõõmu o o on see, Tõelrõõmu o o on see.

2. Siin põlwil kumardan :: Oh magus hirm! kui kuulokoma, Et nägemata minuga :: Ka palju palwel on. ::

3. Mo üle taewaske :: Nii selge on ja öiete Kui läeks ta praegu wallale :: Issanda päew on see! ::

Max Ludwig Uhland.

76. Nii püha, waikne, waga.

Piffamisi.

So feierlich und stille.

1. Nii pü=ha, waik-ne, wa = ga, Kui tä = na il = ma

pääl, Mo sü=dames ka ol = gu Is=sanda päewal tääl.

2. Müüd kir'ku kellad hüüdwad Kull kaugel, ligidal, Ja kõiki kutsa püüdwad Muu andma Jumalal'.

3. Kes siis ei mitte tõttaks, Kui kuuleb seda häält? Ja armu, elu wõtaks Sääl oma Isсандalt?

4. Waat', usu täht sind saadab, Kui tarfu wõeral maal, Et süda julgest' waatab Üles Is-sanda pääl'.

5. Kõik ilma lust ja walu Sääl sinust kaugel' jääb ; Hing aga rahu, elu, Is-sanda juures näeb !

Nach Aug. Gebauer.

Õhtu laulud.

77. Oh armas ja õnnistud õhtu

Parajalt piffamisi.

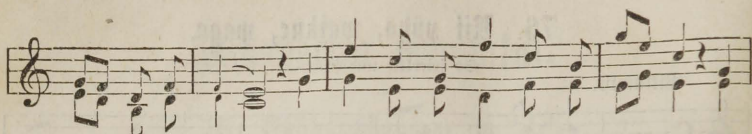
Willkommen o seliger Abend.

Saksa rahwa laul.

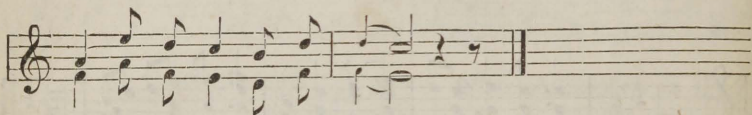
W. G. Becker.

1. Oh ar-mas ja õn = nis = tud õh = tu, Ma rõõ = mu = ga

te = re = tan sind! Sa ja = hu = tad, an = nad mull' õh = tu, Kui

päe = wa töö wae = wa = nud mind.

2. So waihes ja lehkawas wilus Rõik raskust ma unustan
tää! So lahkemas looduse ilus, Täis tänu mo süda on veel.

3. Siis armsaste, sõbrade kaenlast Sää! haljawa õuna =
puu all, Veel õnnistan wandujat waenlast, Hääd rahuka soowides tal'.

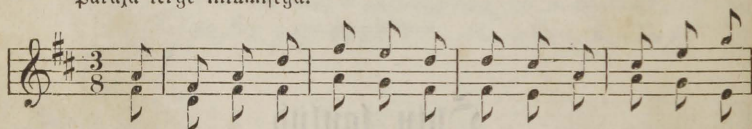
4. Sest tere, oh õhtu täis heldust, Sa kingid neil' wäsinuil'
und. Sa awad meil Eedeni õndsust, Sest on see üks õnnistud tund.

Nach Fritz von Ludwig,

78. Sää! wajub jo päikene maha.

Dort sinket die Sonne im Westen.

Paraja lerge liikumisega.

1. Sää! wa = jub jo päi = ke = ne ma = ha Ja u = jub kuld

paiz = tu = se sees, Pea pei = dab end of = sa = de ta =

ha, Pea õit = se = wad õu = na = puud ees.

2. Ka kellad jo õhtule hүүdwad, Kes wäsinud, hingama läeb, Ja karjad jo kodu pool' pүүdwad, Kus katufse warjule jääb.

3. Sää! künnimees põllult jo tõttab, Mүүd waiaks jääb metsas ja mäes, Ja udu nii taksaste katab, Mis õitjes siin päikeses käes.

4. Nii jahutaw, waike ka olgu Mo wiimine õhtu, kui läen Siit ilmast, — oh Isa! siis anna, Et rahus So hõlmasse jäen!

Rach G. H. Schwabe.

79. Mүүd kuldne päike tõtta.

Fahr wohl, o goldne Sonne.

Rahuliste ja tasa.

J. F. Reichardt.

1. Mүүd kuld-ne päi-ke, töt = ta! Sa rut = tad ra = hu

le; Mo sil-mad ka siis kat = ta Weel ra-hus u = nes-se.

2. Et silmad rasked mulle, Mo laulu kuule weel: Mei' üks teist näeme jälle Siin, ehk sääl ülewel.

3. Siin all, kui unest tõuseb Mo mullast leha weel, Siis rõõmustades waatab Mo päale kõrgest sääl.

4. Kui aga surma tiivad Mind une asemel Siit ülesse võl wiivad, Sää! waatan siis so pääl.

5. Ja tänan siis sind päikest Kõig' armsa päiwe eest, Mis maa pääl sinu läikest Mull' osaks saanud tõest'.

Rach Friedr. Rückert.

80. Kuu on jo tõusnud üles.

Der Mond ist aufgegangen.

Kaunis pilkamise ja tasa.

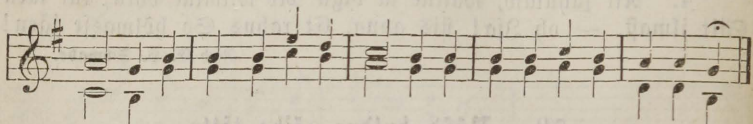
J. A. P. Schulz.

1. Kuu on jo tõus-nud ü = les, Ja tä = heb tae = wa

kül-jes Jo hiilg'wad i = lu = fast'. Mets sei=sab wail' ja

ta = sa, Ja wailfelt mööda aa=sa Jo tõuseb u=du i = me=list'.

2. Kuis on maailm nii waga, Ja ämarikus aga Kõik jäänud hingama? Ta on kui rahu tuba, Kus päewa waewa juba Kõik wõime ära unusta.

3. Waat, kuu säält paistab nõnda Kui näitaks poolelt enda, On siiski ümarik! Nii palju asju näeme, Mis üle naeratame: See on küll üsua imelik.

4. Me inimeste lapsed Küll oleme siin uhked, Ei tea veel midagi; Küll tehaks' tarfu sõnu, Kõiksugust kunsti, mõnu, Ja läeme siiski tagasi.

5. Seft Jumal armu anna, Et wõime tähes' panna So suurust öiete; Las' meid siin lapses saada Ja Sinust rõõmustada, Kui wagad lapsed järgeste.

6. Kui wiimaks wõtad tõt'ta Ja siit maailmast wõtta Meid waike surmaga; Siis wõta pärast waewa Meid oma juurde taewa, Oh Issand Jumal, armuga.

7. Nüüd, wennad, woodi heitke, Ja Lemas rahu leidke, Dö läinud wiluts jo. Meist kaitsku Jumal häda, Meid lasku rahus maata, Ja meie haiget naabrit ka!

Nach Math. Claudius.

81. Waat', jo päike weereb sääl.

Seht, die Sonne sinkt in's Meer.

Piffamisl.

Hans Georg Nägeli.

1. Waat', jo päi=ke wee-reb sääl, D = rud, põl-lud

tüh = jad tääl, Kõik nüüd tõtt'wad ru = tus=te

D = ma ko = du ra = hus=se.

2. Omad inglid saadad Sa, Isa, meid siin kaitsema, Julgest' õõsel hingame Ingli warjul wailseste.

3. Kes on ärkwal filmawees, Sessel' näit'wad unenäus Ingli taewa ilusust, Toowad troosti, finnitust.

4. Läh'wad üksford igawest' Wäsin'd filmad finni tõest', Oma waimu anname Isa siis so hoolele.

5. Kui siit pärast lahkumist Hakkab hommik igawest', Siis meid, Isa, wõta sa Oma juurde armuga!

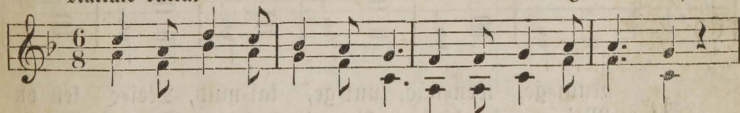
Nach Ernst Anschütz.

82. Kaste langeb jahutes.

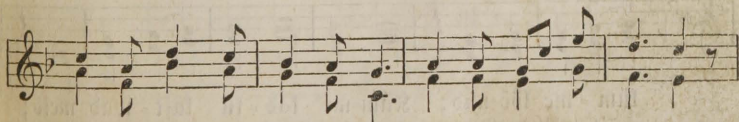
Kühl und lebend sinkt der Thau,

Rattuke ruttu.

3. Versbach.

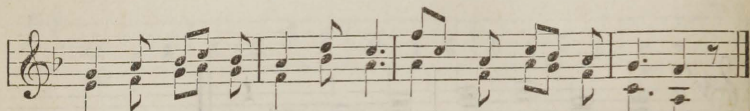
1. Kas=te lan=geb ja = hu=tes Ma=ha mu=ru pää=le;

Kar=jas kuu=luft' röö=mu=tes Kas=te lau=lu hää=le;

Wi-le el = gib el = las-te, Sh-tu kel = lad hüüdwad,

Lin-nud met-sas lah-kes-te Lau-lu lüü = a püüdwad.

2. Pea wiimse wiiruga Peidab päike ennast; Weel end rõõmsa meelega Liigutab kõik fenast'. Lauldes tött'wad mainule Ditselised seltzil; Päewa waewa, raske Unustakse õlgil.

3. Magus rahu tõttab nüüd Wastu usinaile; Hääd on hing'da pärast tööd, Uni õnneks neile. Kel on puhas süda, see Unub rahu süles; Hommik uuel' rõõmule Uratab meid üles.

4. Kui meil langeb päifene Wiimist korda maha, Wagu siis uinume Ja me saame näha Üksteist jälle Eedenis, Kus ei ole waewa; Nõnda rõõmsast' lahkudes Tõttame siit taewa.

Nach Friedr. Voigt.

83. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud.

Hört ihr Herren, laßt euch sagen.

Lahfelt pikkamisi.

Saksa rahwalaul.

1. Kuul-ge, wen-nad, kuul-ge, kai-mud, Mei-e kell on
Mei-e hool ei wõi meid hoi-da, Sumal ük = si

küm = me löb-nud; Küm-me käs = fu käst = wad meid;
wõib meid kaitsta. S = sa lasz, meid ar = mu = ga

Uit = ku Ju = mal täi = ta neid!
Ra = hus vö = sel hin = ga = ta!

2. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on üksteist löönud: Üksteist jüingrit truufiks jäi'd: Sumal hoidku lang'mast meid! Meie hool ei wõi n. n. e.

3. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on kaksteist löönud: Kaksteist aega lõpetab: Mõtse, mis ta õpetab! Meie hool ei wõi n. n. e.

4. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on üks jo lõõnud: Minus Sumal taewas sääl, Rõik ta hoolets olgu tääl! Meie hool ei wõi n. n. e.

5. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on kaks jo lõõnud: Kaks teed on meil tõigil eel. Issand, wii meid õigel teel! Meie hool n. n. e.

6. Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, Meie kell on kolm jo lõõnud: Kolm on üks, — oh kuule loom: — Issa, Poeg ja püha Waim! Meie hool ei wõi n. n. e.

7. Kuulge wennad, kuulge kaimud, Kell jo neli ära lõõnud: Põld on nelja-sugune; Kuis jo süda inime? — Tõuske üles, ärksaks saage, Urge enam wiivitage: Dö on lõpnud, — tõtate Tänu andma Issale! Meie hool ei wõi n. n. e.

84. Waatke, kui päike end peidab.

Seht, wie die Sonne dort sinket,

Hõõmsaste ja wähe ruttu.

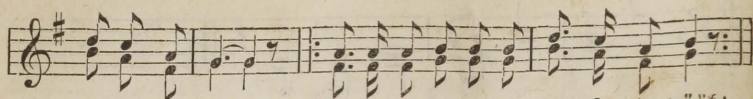
Sassa rahwa laul.

1. Waatke, kui päi-ke end pei = dab Met-sa = de ta-ha jo

sääl! Kel=lu = ke õh = tu = le hüü = ab, Kuulge, kui
(Laulud kolme ja nelja häälega.)

ar-mas ta hää! .: Hüüa, mo kel-lu-le, rõõm-sas-te pääl! .:;

Hüüa, kes vä-si = nud tööl, Ma-gu-sal' u = ne-le bööl!

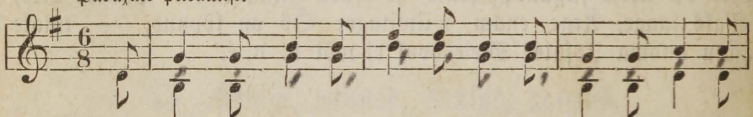
2. Mängides tött'wad nüüd karjad, Tasaste lehtab jo tuul;
Eha maailma jo warjab, Jõudkem siis kodugi pool! Hüüa, mo
kelluke n. n. e.

3. Tere, oh majake, väike! Täna on lõpetud töö; Kui jo
näen tähtede läike, Jõuab meil waifine öö. Hüüa, mo kelluke n. n. e.

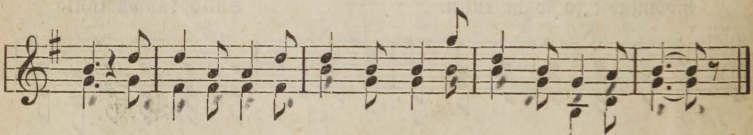
85. Waht seisab hõbesarwega.

Der Wächter mit dem Silberhorn.

Parajalt pikkamisi.

1. Waht sei = sab hõ = be = sar = we-ga Jo tae-wa tel = gi

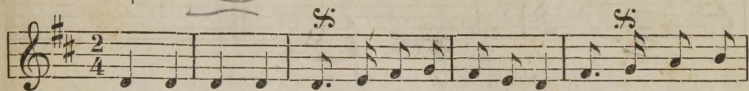
all; Kui ku=ningas ja kar=ja = ne Ta walwab ü = le = wal.

2. Ta une sisse uinutab Kõik puud, mis metsa sees, Kus
tasa tiimu liigutab Ka böpik unenäus.

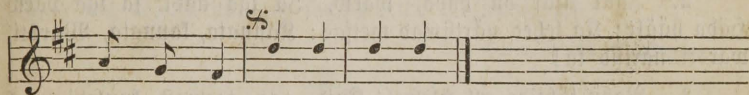
3. Mo süda, tõtta rahule, Rest öö on juba käes, Sest so
eest walwab truuste See Isa taewa sees.

86. Kaanon nelja häälele.

Rõõmsaste.

Pim, pam, pim, pam! Kuulge, ku-da kel-la hää! Kuulu-tab meil'

wal-just sääl: Oh-tu ra-hu!

87. Puude all on kõik rahu sees.

Unter allen Bispeln ist Ruh.

Halebalt ja piffamiši.

F. Kuhlan.

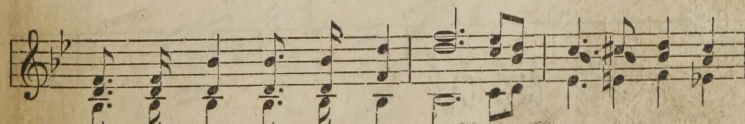
1. Puu-de all on kõik ra-hu sees, Ei kuule sa ka

of = sa = des üht-gi häält, Kõik linnud ma-ga-wad metsas.

Kan-na-ta, kan-na = ta, Warz-ti, Warz-ti hin-gab ka!

Kan-na = ta, kan-na = ta, Warz-ti, warz-ti hin-gab

Warsti hin = = gad ka!

ka, Warsti hin=gad ka!

2. Igal ajal on häda, waew, Ja iga aast' ja iga päew
Häda häält; Ka lehed närtsiwad metsas: Kannata, kannata, Warsti,
warsti närtsid ka!

3. Rahu täht'de all ülewel, Ruid aga taewast kuuled weel
Randli häält; Sääl inglid mängiwad lauldes: Kannata, kannata,
Warsti, warsti mängid ka!

Nach Joh. Daniel Falk.

88. Näeme jälle.

Wiedersehn.

Tasa ja pikkamisi.

Karl Bornhardt.

1. Näeme jälle! E=ha hää=le Kuulen õrnalt õh=ka = ma;
Ra=hu = a = jas minu mee=le Täidab õn=sa ra=hu = ga.

Tae=wa tä= hed kuu=lu= ta = wad Tröösti=des meil lä = bi

ööd: Siin kõik üksteist näha saawad Pärast sur=ma haura teed!

2. Näeme jälle! — Eht küll sagest' On kuuwalgel kurb mo meel, Tõmbab aga siiski nobest' Silmad taewa poole weel. Ette-tundmine säält kõrgest Tungib läbi rindadest, Tõstab meelt ja sü-dant järgest' Üles, kus jään igawest'!

3. Kui siit maad ma maha jätnud, Siis näen säält mo omased, — Kes siit põrmust juba tõtnud — Rõnniwad kui ing-litsed. Nahuriigis jälle näeme, Kes siin aegsast' lahkun'd meist, Jääd'wat rõõmu palgaks saame Riibe lahkumise eest!

Nach Herm. Adam von Kamp.

89. Waat juba lilled jääwad.

Die Blümlein alle schlafen.

Barajalt.

Jul. Maier.

1. Waat ju = ba lil = led jää = wad Kuu wal = gel ui = nu =

ma, Pääd üks = nes ni = fu = ta = wad Weel õh = tu õ = hu

tä'; Säält õh = kab ta = sa õil = me puus Kui sa = la

u = ne = näus: Ui = nu, ui = nu, et uinu, mo lap su = fe!

2. Ka linnukesed laulsi'd Nii kaunist' päewa kää', Kõik hingama jo jõudsi'd Nüüd oma pesale; Weel üksnes kuulen sirtsufest Säält hüüdwat ruffi seest: Uinu n. n. e.

3. Sää! unetooja isi Näiks' aknast luurimat, Kas kusgil lap-
sufesi Näeb ärkwal olewat; Sell' liiwa filma riputab, Kes alles
aigutab: Uinu n. n. e.

4. Ei, unetooja, mine! So liiwa-kotiga, Mo wäike armufene
Jo magab rahuga; Ta filmad hiilg'wad lahseste Müss' homme
uueste: Uinu n. n. e.

90. Kui näen jo tähti hiilgama.

Geh' ich die Sterne in der Nacht.

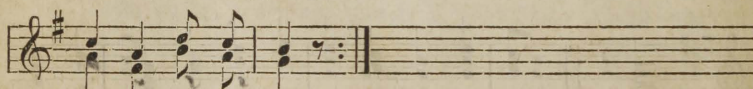
Lõbusalt.

1. Kui näen jo tähti hiil-ga-ma Sää! tae-wa küljes i-lu-

ga, Siis lan-geb õn-nis ra-hu säält Mo rin-na

fiis-se ü-le = welt.

2. Kui waat'wad lahkest' minu pääl, Siis tõttaks nende juure
tääl, Ja ehtes nende walgega Näiks üle wee ja wõera maa.

3. Sää! hiilgab nende waitfel teel Kuu hõbewalgus kõige
eel, Ja ümber hulk, mis otsatu, Kõik sõudwad läbi pime töö.

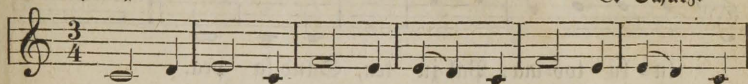
4. Nii rändawad, kui walwajad N'ad rõõmsast' ümber ilma-
maad; On raskest mures tõõstijaks, Ja õnne päiwi saatijaks.

5. Et käige rahus pimel vöel Truud hiilg'wad wahid ülewal;
Ma uinun teie walguses Nii mureta ka woodi sees.

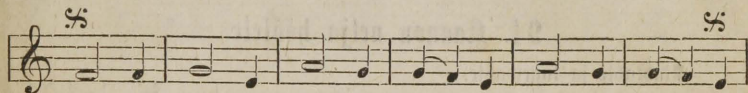
91. Kaanon kolme häälele.

Parajalt.

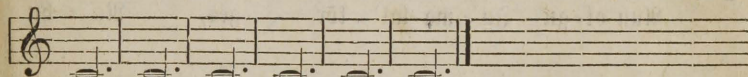
C. Schulz.

Te = re, te = re, kal = lis õh = ta, kal = lis õh = ta

Tööd saab küll jo päe-wa koh = ta, päe-wa koh = ta

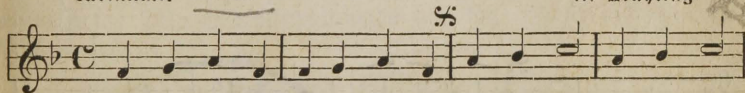

Päew on ju = ba ot = sas.

92. Kaanon nelja häälele.

Kustiikult.

M. Mühling.

Rõõmsad lapsed, oh need laul'wad Rõõmu-ga, rõõ-mu-ga

Lungib me-re pääle, Seda saatwad jälle Laulu-ga minema.

93. Kaanon nelja häälele.

Ratuke ruttu.

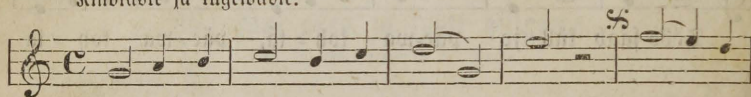
D = ma keelt siin tal = lit = se = ma Saab sul õi = get

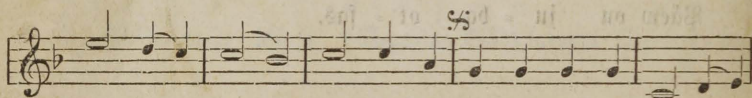
tu = lu too=ma: Pal=ju tea, Suud ka pea.

94. Kaanon nelja häälele.

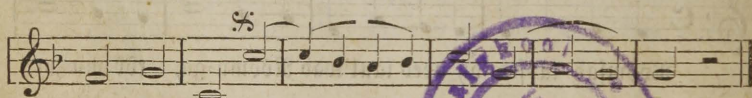
Kindlaste ja tugevaste.

Uuu ol=gu Ju = ma=lal' kõr = ges, Ra = hu

maa pääl, maa pääl, ja ka i = ni = mes=teft he = a

he = a meel. Na = = = men, Na = = = men.

95. Minu, mo lapsuke.

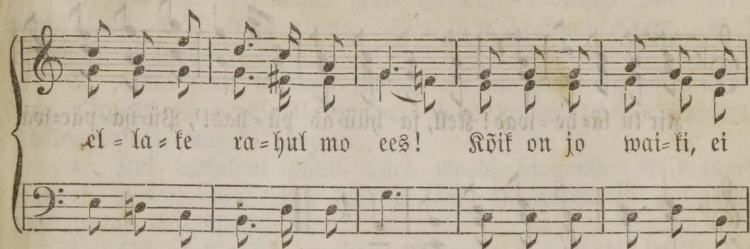
Schlaf Herzenskinderchen.

Paraja liigutusega ja taseaste.

Carl Maria von Weber.

1. Ui = nu, mo lap=su = fe kii=gut'=se sees, Hin=ga nüüd

2. Inglise taewast, nii kenad kui sa, Seis'wad so woodi ees
naerates ka; Hiljemalt tulewad maha nad küll, Silmi siis wõtawad
kuivata sul.

3. Müüd on, mo lapsuke, kullane aeg, Pärast, oh pärast kõik
teine, mo poeg: Kui sa jo murega woodisid laed, Kas siis weel
rehuga magama jääd?

4. Maga oh lapsuke, tulgu ka õh, Ema sind walmab, ei
magama järe. Olgu see hilja ehk wara küll weel, Ema arm ial ei
wärsigi tääl!

Rach Franz Carl Siemer.

96. Kell, sa hüüad rõõmsast'.

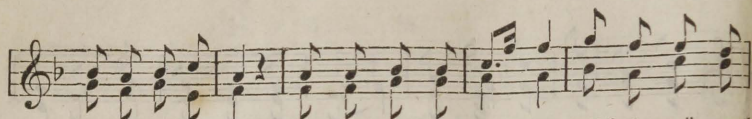
Glocke, du klingst fröhlich.

Kaunis pikkamisi.

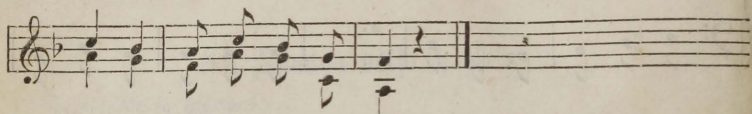
Friedr. Ernst Jeska.

1. Kell, sa hüüad rõõmsast' Kui siin pul=ma rah=was
(Laulud kolme ja nelja häälega.)

Kir'ku lä=he =wad! Kell, sa hüü=ad pü =hast', Pü=ha=päe=wal

wa=ra, Kui kõik hin=ga =wad!

2. Kell, sa hüüad troostiks, Rutsud ka meid õhtul palme
tunnile! Kell, sa hüüad kurwalt, Kui on keegi heitnud Wiimse
woodisse.

3. Ütle, kuis võid rõõmsalt Ja nii kurwalt hüüda? Oled
surn'd, me tall! Aga meie häda Ring ka meie rõõmu Mõistab
sina küll!

4. Jumal on so sisse Ime=wäge pannud, Mis ei mõista
ma; Sa võid — kui mo süda Tormist murtud maha — Üksnes
trööstida!

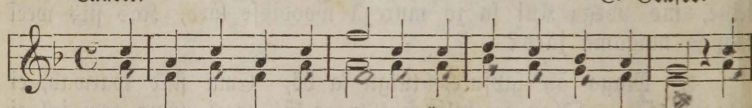
Rach Aloys Schreiber.

97. Kõik ilma maad käib läbi.

Es geht durch alle Lande.

Ellaste.

C. Gläser.

1. Kõik il=ma maad käib lä=bi Üks tae=wa ing=li =ke, Ei

üks=ki film näe te =da, Ta kõik näeb a =la =ti. Ta i =sa

maa on taemas sääl, Kust ta meil' tulnud kaitz = jaks tääl.

2. Ja käib kõik majad läbi Ja otsib hoolega, Kas kuskil wagu lapsi Sääl leiab olema, Siis jääb ta sinna elama, Sest lapsest ta ei lahku ka.

3. Sääl jääb ta lapse sõbraks Ja mängib temaga, Ja aitab teda järgest' Ra hoolast' õppida. Laps kuuleb teda rõõmsaste, Jääb armsaks, wagaks järgeste.

4. Kui lapsukene õhtul Läeb woodi hingama, Siis ingel walwab woodil, Et lahju laps ei saa. Ja hommikul ta tasaste Last äratab säääl ülesse.

5. Oh näeksin seda ingliti! Ma teda kumardaks Ja tänaks filmaweega, Et on mul kaitsejaks, Ja paluks: aita, inglise, Mind wagaks jääda järgeste!

Nach Lieth.

98. Müüd, uinu armas lapsuke.

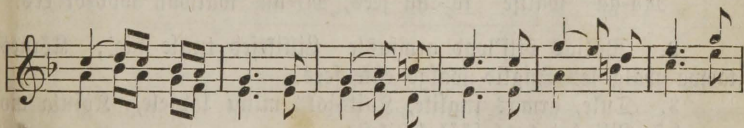
Waisfelt.

Schlafe Kindlein, schlafe sanft.

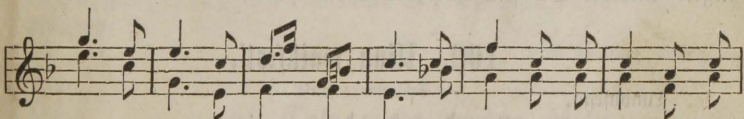
Fr. Reichardt.

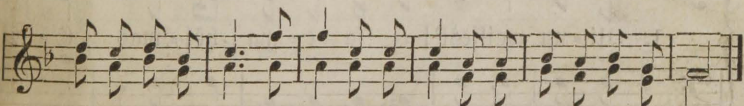
1. Müüd ui = nu, ar = mas lap = su = ke, So päi = ke pais = tab

foo = jas = te! Waat, õil = med täit = wad õu = na = puud Ja

leh = tes on kõik le = pi = kud: Müüd õit = se ja kas = wa, mo

kallis lapsu = ke! Müüd õitse ja kaswa ka walge, pu = na = ne!

2. Oh maga waifest', marjule; Kui kene kaste pärlike: Et tuule kullu kullikust Ja oja weermist oru seest: Müüd õitse ja kaswa, oh kallis lapsuke, Müüd õitse ja kaswa, küll walge, punane.
3. Jää rahule mo rinnale, Siis toomad inglid taseste Sull' taewast une-näguisid Ja laul'wad uusi lugusid: Müüd õitse ja kaswa, oh kallis lapsuke, Müüd õitse ja kaswa, küll walge, punane!
4. Müüd magad sa nii magusast', So ümber kõik on wagu-fast', Sind kannan waiki kambreisse, Kuni sääl ärkad uueste. Et õitse ja kaswa, mo kallis lapsuke, Et õitse ja kaswa, küll walge, punane!

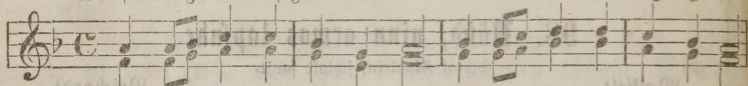
Nach Braun.

99. Hinga, kallis lapsuke.

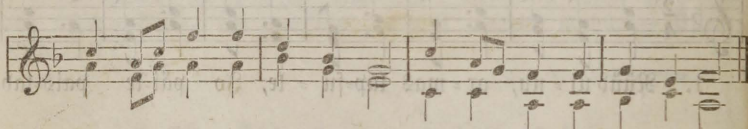
Schlaf, Kindlein, hold und weiß.

Waifest' kerge liikumisega.

3. 3.

1. Hin-ga kal-lis lap-su = ke, Ei weel mu-ret tun-ne-ge,

Ma-ga waifse ra-hu sees, Mi-na walwan woo-di ees.

2. Wäljas õits'wad armsaste Lillikesed tuule käre; Kõrges taewa walguses Inglid walge ehte sees.

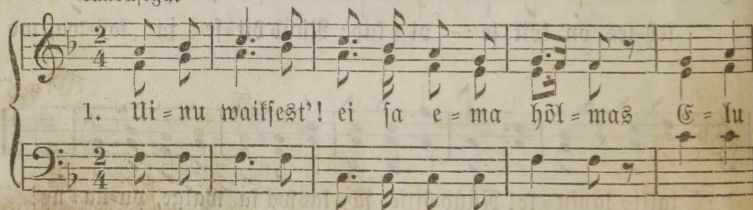
3. Tule, armas inglise, Raitsjaks minu lapsele, Kosuta mo armukest, Nii kui tuul sääl lillikesi.

4. Maga, hinga waifeste Teesu armu warjule; Wagab inglid ülewelt On sull' hoidjaks antud säält.

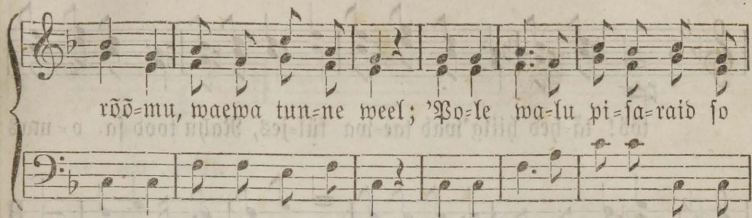
100. Minu waifest'.

Tundusega.

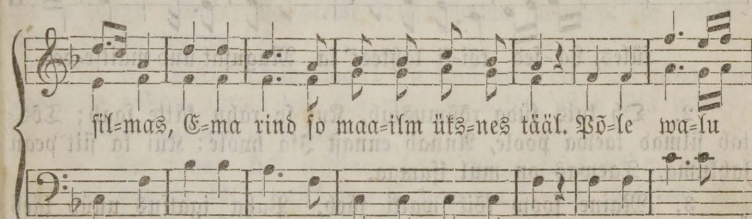
Schlummre sanft.

1. Uu = nu waifest'! ei ja e = ma hõl = mas E = lu

rõõ-mu, waewa tun-ne weel; 'Po-le wa-lu pi-sa-raid so

fil-mas, E-ma rind so maa-ilm üks-nes tääl. Põ-le wa-lu

pi-sa-raid so fil-mas, E-ma rind so maa-ilm üksnes tääl!

2. Oh kui magus maitsewad noored päewad, Kus me ema armust elame; :: Meie meelest need küll ära läewad, Süda tunneb siiski ellaste. ::

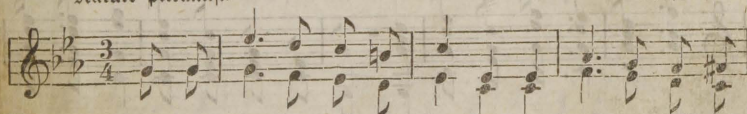
3. Arm jo soowib esmalt õunte talle, Imew laps siis õitseb rõõmu sees; :: Lahkest' naeratab ta priske pale, Ema riinal armul uinudes. ::

Nach Theodor Körner.

101. Tule maha, waikne õõ.

Natuke pikkamisi.

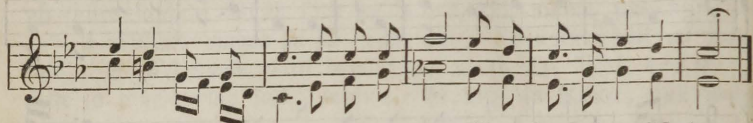
Gläser.

1. Tu-le ma-ha, waik-ne õõ, Lõp-pe = nud on päe-wa

töö! tä=hed hiilg'wad tae=wa kül=jes, Rahu toob sa o = mas

füles, La = sed kõi=ki lahkest' ka Magusat und maitse=da.

2. Oh kuis süda rõõmustab, Kui so rahu kätte saab; Tõs=tab filmad taewa poole, Annab ennast Isa hoole: Kui ka siit pean lahkuma, Taewas on mul isamaa.

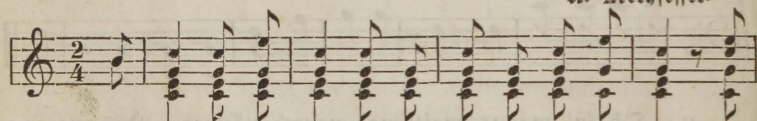
3. Maine soow kõik waike jäeb, Püha igatsus nüüd läeb Üles õnnsa taewa poole, Kus on armsad läinud eele, Oh tab: armas maine öö, Wii meid õnnsal' walgele!

3. 3.

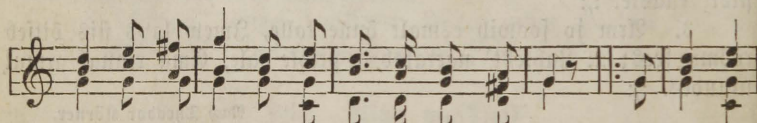
102. Et tõt'kem nüüd wälja.

Hinaus in die Ferne.

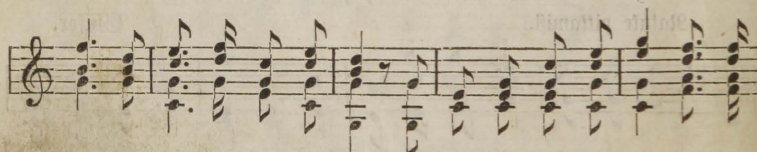
M. Methjessel.

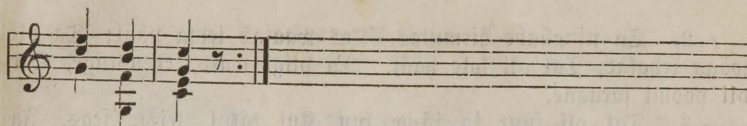
1. Et tõt'kem nüüd wäl=ja, oh wennad, jul=ges = te, Küll

pa = su = naid mäng' des ja lauldes rõõm = fas = te! Sest priius

on me ü = lem wa = ra tääl, Ja rõõmus, lah = ke e = lu siin

il = ma pääl.

2. Me hoiame ühte, kui wennad truuisse, Kas mõllaku surm, ehk ka jäägu rahule; Me oleme kõik rõõmsad südames, Ja wankumata seisame waenu ees.

3. Me päälit nüüd elagu! ta käib meie eel, Ja järel me käime, ka wõidu, surma teel. Ja wiib meid küll nüüd sõja tulesse, Ka ükskord isa majasse tagase.

4. Kes tahaks küll wärinaš karta surma eest? Ei argtus, ei häbi siin auusta küll meest! Kes isamaa eest langeb tapluses, See hingab sääl ka isamaa mulla sees!

Nach A. Methfessel.

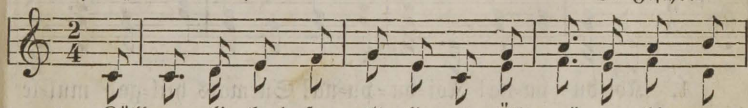
Sõjameeste laulud.

103. Küll oli kord suur Goliath.

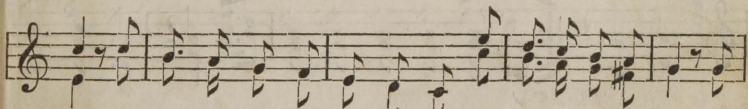
War einst ein Riese Goliath,

Parajalt kõne wiisi.

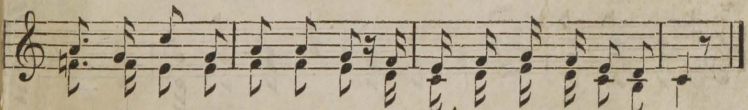
B. Fischer.

1. Küll o = li kord suur Go = li = at Üks wä = ga hir = mus

mees, Ja kan = dis wa = sest kü = ba = rat Ja tu = tid ot = sa ees, Ja

kõn = dis kul = last kuu = e = ga. Kes wõib kõik as = ju ar = wa = ta!

2. Ta ninahabe hirmutas, Kes waatas tema pääl; Ta oli väga lehas, Tal oli kole hääl. Ta piigi wars, et uskuge, See oli poomi sarnane.

3. Tal oli suur ja jäme luu kui täkul teiste seas, Ta hirmus lai ja loba suu, Ta wähe mõistust peas. Ta wunnis kõiki kullasse ja hooples ist uhkeste.

4. Nii tuli tema igapäe' Israeli laimama: „Kas on teil, kes siin minuga ka julgeb mõidelda! Ta tulgu seie iga tund, Ma annan talle wiimast und.“

5. Sää! tuli karja-jatiga üts kena poisile; Ei muid kui lepp ja ling ta kae', Ja ütles julgeste: „Sa tulled piigi, mõdegaga, Jehowa nimel tulen ma!“

6. Siis tema kiwi linguga Tall pähä wirutas, Siis oli see suur hoopleja Nii pikk kui lai jää! maas. Ja Taamet raius rahuga Ta pää weel otsast mõdegaga.

7. Sest ära looda selle pääl', Kui uhke kübar pääs, Ei aita ka suur lai suu tääl, See näitab wägew mees; Sest wäiksest mehest õpi sa, Kuis auuga pead mõitlema!

Nach Mathias Staudius.

104. Koidu-puna.

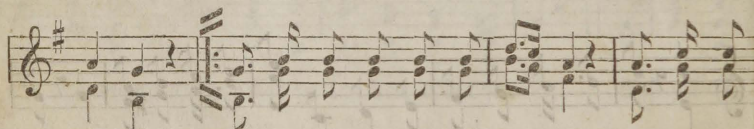
Morgenroth.

Tagasi hoides.

Saksa rahwawiis.

1. Koi-du = pu-na! Koi-du = pu-na! Surmats hiil-gad mul-le

tä = na. Pa-sun kut-sub sõt-ta tött = ma, Sää! pean o=

ma e = lu jät = ma, Nii ka mõ = ni felt = st = mees.

2. Waewalt mõeldud, Waewalt mõeldud, Juba elul' otša telatud! Gile uhke hobu seljal, Täna surnud sõja wäljal, Homme wilu haua sees!

3. Oh kui pea, oh kui pea lõpeb ilu, elu ea! Suurustad sa, et so palged, Punased ja piimawalged: Oh kõik ilu lõpeb ka!

4. Selle pärast, selle pärast Annan Ija hooleks ennast; Sulgest' wõidelda ma tahan, Kui ka seega surma lähän, — Kui üks õige sõjamees.

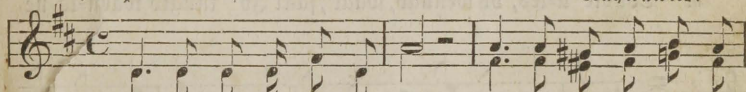
Rach Wilhelm Hauff.

105. Wana sõjamehe õpetus pojale.

Sohn, da hast du meinen Speer.

Varajalt kõnewiisi.

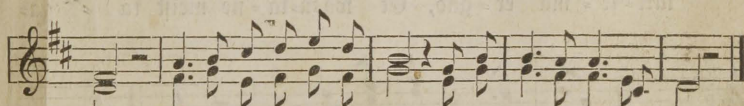
Rahwatüis.

1. Poeg, mo mõel nüüd wõ=ta sa; Mul=le on jo ras=ke

ta! Wõ=ta ka mo ho=bu=ne, As=tu mi=nu jäl=gi=

le! Wõta ka mo ho=bu=ne, As=tu mi=nu jälgi=le!

2. Waat', mo juuksed hallits läin'd, Olen palju waewa näin'd; Mitmes sõjas surmale Olen waatnud silmasse.

3. Ara siis nüüd asjata Mõela wõta pruukida; Ole wäikne rahumaal, Wahwa, waper waenu a'al!

4. Iffa ole walmis sa, Kui sind kutsub isamaa; Ole warjuts nõtradel', Anna walu waenlasel'!

5. Lööb so selts jo wankuma, Lipp tal lehwib asjata, Ole siis, kui kindel mees Wankumata waenu ees.

6. Sinu seitse wennakest Pang'si'd mõega hoopidest, Sinu ema leinas siis, Kuni surm ta hauda wiis.

(Laulud kolme ja nelja häälega.)

7. Üksik nõrk nüüd olen küll, Aga poeg, so häbi mull' Oles
kibem seitsford, Kui neist seitsmest, kes on furn'd!

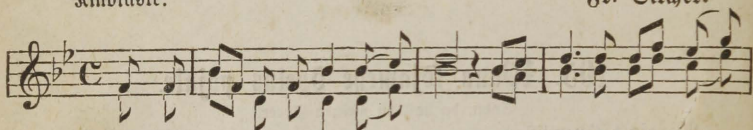
8. Ära surma karda tääl, Looda oma Looja pääl; Kui sa
wõitled wahwaste, Rõõmu saab so isale!

Nach Fr. Leop. Graf zu Stolberg.

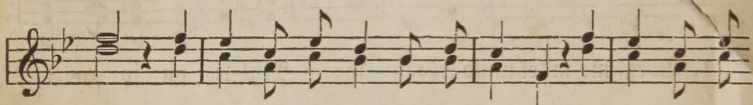
106. Tõuske üles, oh wennad.

Kindlaste.

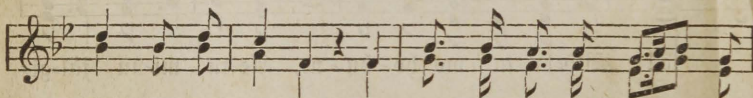
Fr. Silcher.

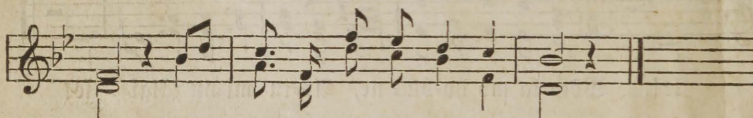
1. Tõuske ü=les, oh wennad, waat', sääl So tungib waen=la=ne

pääl! Sest ol = ge nüüd walmis ja wir=gad, ja i = sa=maad

fait = se = ma er = gad, Et waen=la = ne meist ta = ga =

neb, Ja o = ma teed siit põ=ge = neb.

2. Kel on mehine süda sees Ja tubli mõel ka käes, Et
karda see tulesse astu', Läeb julgeste waenlase vastu; Kas wõitu
saab, ehk surma näeb, Ja wankumata kindlaks jääb.

3. Sest siis edasi wennad kõik, Meil Jumal warju paik! Ei
jätta Ta ial meid maha, Kui teeme, mis kohus on teha; Waat',
päästetud saab isamaa, Wõit meile jääb, Viktoria!*)

3. 3.

*) Viktoria on Ladina keeli — võit.

107. Kui seislan pikal, pimel ööl.

Steh' ich in finst'rer Mitternacht.

Igatsjedes.

Rahwawiiš.

1. Kui sei-san pi-kal, pi-me'l ööl Nii ük-si waitfelt wahi

pääl, Siis möt-len, kas mo ar-mu-fe Ka-tru-iks

jääb mull' kau-ge = le.

2. Kui lipu alla läksin ma, Suud andis siis mull' armuga,
 :: Mind rinna wastu wautas, Mo kübar't paelul ehitas. ::

3. Ta armastab mind truuste, Seft walwan siin nii rõõm-
 faste; :: Mo süda soe on külmal ööl, Kui mötlen kauge armu
 pääl. ::

4. Müüd lambikese walgujel, Läed oma waitse kambri weel,
 :: Ja saadad oma palwekest Sääl taewa poole minu eest. ::

5. Kui oled kurb ja filmawees, Mind arwad häda tule sees;
 :: Jää rahul', Sumal kaitseb mind, Ta armastab truud soldatit. ::

6. Kell hüüab, warsti pääsen ka Ma wahitunnist hingama.
 :: Hääd ööd full' oma kambriš säääl, Ja mötle unes minu pääl! ::

108. Mul oli üks truu sõber.

Ich hatt' einen Kameraden.

Sammuviiši.

Sassa rahwaviis.

1. Mul o = li üks truu sõ = ber Ei jää = rast lei = a

ma! Kui trumm meid sõt-ta hääbis, Siis ta mo kõr-was

mars-sis, Ei i = al lahfun'd m'ust, Ei i = al lahfun'd m'ust.

2. Kuul tuli lennus wastu: Saab mulle see wõi sull' ?
See sõbra rindu tungis, Et warsti maha langes, ∴ Siis süda
lõhkes mul! ∴

3. Ta tahab kät weel anda, Kui püssi laadin ma. „Ei wõi
kät anda sulle: Jää teises elus mulle ∴ Weel sõbraks lõpmata! ∴

109. Wend, kui tahad sõtta minna.

Wer will unter die Soldaten.

Parajalt.

1. Wend, kui ta = had sõt-ta min-na, Siis peab püss sul o = le =

ma, Sin-na tar-wis sis = se pan-na, Sinna tarwis sisse

2. Siis peab mõel sull puusa küljes Pahemal käel rippuma,
 ;: Et võid waenu ees ja tules, ;: Unda tuld ja raiuda.

3. Hoost sull' tarwis traami lasta, Randa tublid kannused,
 ;: Waja tuhkrul waljad osta, ;: Et võid juhti' õiget teed.

4. Kui siis meeste roodu tuled, Olgu habe moka pääl!
 ;: Muidu tühi paljas oled ;: Kui sind kutsub trummi hääl.

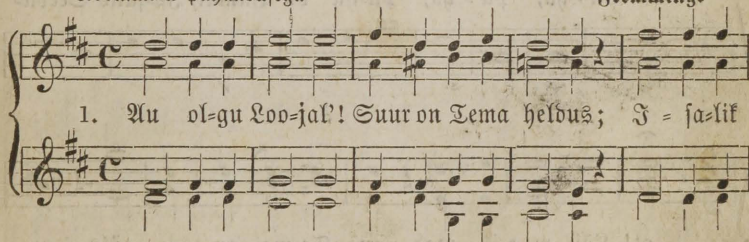
Mõnesugused laulud.

110. Au olgu Loojal'.

Danket dem Schöpfer.

Rõõmuliku pühandusega.

Flemming.

if = ka kõr=gest' kii=de=tud! Au Sull' Je = ho = wa!

2. Au olgu Pojal', kes suur halastusest! Kes kõitide eest
kui wend muret kannab. Käige Ta järel', aitke waesid wende!
Au Lunastajal'!

3. ^{meel}Au pühal' Waimul', kes on meie kaitaja, kes ristikogu=
dust siin armast' hoiab; Ta kutsmist kuulgem, patul' surgem ära,
Elagem waimus!

111. Püha, püha.

Heilig, heilig.

Pühalikult.

Fr. Rochliß.

Pü = ha, pü = ha, pü = ha on Jumal, Is = sand Seeba =

ot! Kõik maa = il = mad on Te = ma au = u täis, on

Te = ma au = u täis.

112. Tääd, kui palju tähta.

Weißt du, wieviel Sterne.

Pikkamisi ja südamelikult.

Saksa rahwalaul.

1. Tääd, kui pal-ju täh-ta hiilg'wad, Taewa kül-jes lõpma=
Tääd, kui pal-ju pil-wi sõud=wad, Ü-le kõi-ge il-ma=

ta?
maa? Su-ma-lal' on kõik need tää-da, Et neist üht mõi puudu

jääda, Selle suu-re hulga seast, Selle suure hulga seast.

2. Tääd, kui palju linnufesi Lend'wad päit'se paistuses?
Tääd, kui palju kalafesi Mäng'wad suurte wete sees? Jumal on
neid kõiki loonud, Nime pidi ette toonud, ∴: Sest nad nõnda rõõm-
sad on. ∴:

3. Tääd, kui palju lapsufesi Ärt'wad oma woodidest,
Mureta ka linnu wiisi Rõige pääwa rõõmsad tõest? Jumalal on
taewas wistist Hää meel kõigist lapsufestest; ∴: Tunneb ja ka kaitseb
neid! ∴:

Nach Wilhelm Hey.

113. Üles tõusnud.

Auferstanden.

Tõõidusega.

Gläser.

1. Ü = les tõus = nud, üles tõus = nud Jeesus Krist, Ja on

ü = les taewa läinud, Maha jäänud haud ja rist. Ja on

ü = les taewa läinud, Maha jää = nud haud ja rist.

2. Kõrges hiilgab Üle täht'de nüüd Ja troon; :: Säält Ja omad annid jagab, Wagadele warjuks on. ::

3. Ärge kartke! Hüüab Snnistegija: :: Surnud olin, elan jälle, Sina pead ka elama. ::

4. Nüüd oh hauad, Ei teid enam kardada ma! :: Sest teid eluandja wõtab Uues walges walgusta'. ::

5. Üles tõusma Saan ka mina haura seest, :: Ja saan oma Päästjat näha, Kes mind päästnud surma käest. ::

113. Kui waikselt hing'wad.

Näutse pikkamisi.

Wie sie so sanft ruhn.

C. G. Neefe.

1. Kui waikselt hing'wad, Kõik lahkun'd õnd-sad Sääli, ku-hu

*Ei nemad nuta, Ei kaeba häda, Ei rõõmu**Ei wiimaks mulle see tund ei tule Kus mina*

mi-nu waim neid nüüd waat'ma tõttab! Kui waikselt ra-hus,

*Tunne sest kõi on otja saanud!**Ra ku'iks, l'le kuni langen!*

1. Kui waikselt

2. Kuid' puude

3. Siis minu

Haudade wi-lus Maa põues sü-gawal muld neid matab!

*Kunni neid ingl'i haal äratand!*rahus haa wi-lus,
warjus uin'wad rahuš,
i-hu põrm ja pihu,*haal nend e felfiise mulda pandud!*2. Ei nemad nuta, Ei kaeba häda, Ei rõõmu tunne, sest
kõik on otja saanud! Kuid' puude warjus Nad uin'wad rahuš,
Kunni neid ingl'i haal äratand!3. Eks wiimaks mulle See tund ei tule, Kus mina ka kui
üks lillifene langen! Siis minu ihu, Mis põrm ja pihu Saab
nende felfiise mulda pandud!

Nach A. C. Stockmann.

114. Jumal, Keisrit kaitse Sa. Боже, Царя храни.

Tõsiselt ja pühalikult.

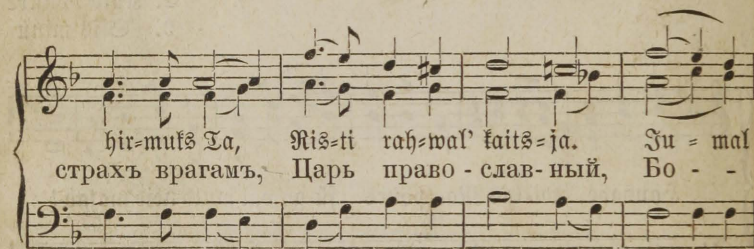
M. Lwow.

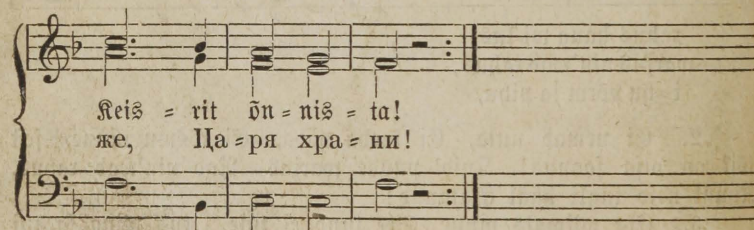
Jumal, Keisrit kaitse Sa! Kin = ni = ta Te = ma
Бо - же, Ца - ря храни, сильный, дер - жав - ный,

tu = ge = wat kät mei = le hii = tu = jeks! Waen = las = tel'
царствуй на сла - ву, на сла - ву намъ! Царствуй на

hii = muks Sa, Kii = ti rah = wal' kaitse = ja. Ju = mal
страхъ врагамъ, Царь право - слав - ный, Бо - -

Keis = rit õn = nis = ta!
же, Ца = ря хра = ни!

В. Жуковский.

R e g i s t e r.

	Lehek.
Au olgu Jumalal' kõrges, kaanon	96
Au olgu Loojal', 4 häälega	109
Glu hallik, Sinu poole, 3 h.	76
Et laulgem veel wiimast, 3 h.	49
Et laulge kiitust Jumalal', 3 h.	38
Et tõt'kem nüüd wälja, 4 h.	102
Singa, kallis lapsuke, 2 h.	100
Homme tuleb teele minna, 3 h.	62
Jää Jumalaga, isamaa, 3 h.	56
Jsa, mina elan jälle, 3 h.	72
Jo langewad kõik lehed, 2 h.	36
Jo raskest talwe unest, 3 h.	6
Jo kewade on tulnud, 3 h.	7
Jo õõ on mööda tõtnud, 2 h.	75
Jo täht'de kuldne selgus, 3 h.	78
Jo õõpitu ilusad hääled, 3 h.	11
Juba wäljal, metsas haljal, kaanon	17
Juba linnud tagasi, 3 h.	21
Jumalaga, metsake, 3 h.	19
Jumal, Reisirit kaitse Sa, 3 h.	114
Kallis kodumaa, so pääle, 3 h.	57
Kaste langeb jahutes, 2 h.	87
Kataks pime õõ maailma, 1.	14
Kell, ja hüüad rõõmsast', 2 h.	97
Kord läksi'd kolm jahimeest, 3 h.	46
Koidu puna, 2 h.	104
Kõik ilmamaad käib läbi, 2 h. 	98
Kui näen jo tähti hiilgama, 2 h.	94
Kui Jumal tahab armu heita, 2 h.	65

Kui armsast' läbi metsa, maa, 3 h.	12
Kui seisn pital, pime'l bööl, 3 h.	107
Kui ilus on wäljas, 3 h.	29
Kui oleks üsna paljas maa, 2 h.	30
Kui keegi ühe reisi teeb, 3 h.	54
Kui jo kuu mull' paistab taewast, 3 h.	67
Kui waißest hing'wad, 3 h.	113
Kuis hingad ja nii waga, 2 h.	37
Kuulge, kuida linnud laul'wad, 3 h.	17
Kuulge, wennad, kuulge, kaimud, 2 h.	88
Kuldõil wiirudel, 3 h.	22
Kuu on jo tõusnud üles, 2 h.	85
Küll tuhatfordse häälega, 3 h.	47
Küll läbi maa ja metsa, 3 h.	53
Küll oli kord suur Goliat, 2 h,	103
Pinnuke oksa pääl, 3 h.	33
Ma rõõmus karjane, 3 h.	20
Meil' tulnud suwe jälle, f.	17
Meiu kuu õitseb ju, 3 h.	25
Mina rõõmus, rõõmustan, f.	11
Minu armas Gestimaa, 3 h.	60
Mis teen ma, waene mees, 3 h.	59
Mo süda, ole rõõmus nüüd, 3 h.	28
Mul oli üks truu sõber, 2 h.	108
Mäeme jälle; 2 h.	92
Nii kui looduses siin ärkab, 3 h.	5
Nii püha, waike, waga, 3 h. _____	83
Nüüd omast unest tõuseb, 3 h.	15
Nüüd Sumalaga, majake, 2 h.	58
Nüüd hommikut meil' kuulutama, 3 h.	73
Nüüd öö on lainud mööda, 3 h.	74
Nüüd hatafem päewatööb, f.	81
Nüüd pühapäew on käe', 3 h.	82
Nüüd kuldne päike tõtta, 2 h.	85

Nüüd uinu, armas lapsuke, 2 h.	99
Nüüd üles, jäägrid, 3 h.	42
Nüüd, Gesti wennad, rõõmuga, 3h.	61
Dh kui rõõmsast' wõime nüüd, 3 h.	8
Dh tere, kallis lewade, 3 h.	9
Dh kallis, oh kaunistaw Mai, 3 h.	10
Dh ja ilus die kuu, 3 h.	13
Dh armas Mai, et tule, 3 h.	23
Dh mets, 4 h.	44
Dh männapuu, 2 h.	39
Dh oleksin üks linnuke!, 2 h.	58
Dh armas ja õnnistud õhtu, 2 h.	83
Dh lapsukesed, ärgake, 2 h.	78
Dma keelt siin tallitsema, f.	
Pärast tormi sõuame, 3 h.	66
Pim, pam :: kuulge kuidas, f.	91
Poeg, mo mõel nüüd wõta sa, 2 h.	105
Puude all on kõik rahu sees, 3 h.	91
Püha, püha, 3 h.	110
Roosi nägi poisike, 3 h.	34
Rõõmus meel on meil' weel, 4 h.	41
Rõõmus meel annab jõudu, f.	64
Rõõmsast' istun ma siin murul, 3 h.	31
Rõõmsad lapsed oh need laul'wad, f.	95
Sa lillikene wälja pääl, 3 h.	27
Sääl wajub jo päikene maha, 2 h.	84
Silmawet ma olen palju küll, 3 h.	51
Siin istun ma murul, 3 h.	26
Sind, Jumal, kiidame, f.	81
Sõprus seisku lahkimata, f.	15
Sügaw waikus wete üle, 3 h.	69
Tääd, kui palju tähta hiilg'wad, 3 h.	111
Tere, tere! 3 h.	79

	Lehel.
Tere, tere kallis õhta, f.	95
Tõuske üles, oh wennad, 2 h.	106
Trarira, Waat, sui on jälle kae', 3 h.	32
Tule maha, waike öö, 2 h.	101
Uinu, mo lapsuke, kiigut'se sees, 3 h.	96
Uinu waikest'! ei sa ema hõlmas, 3 h.	100
Üts waene tütarlapse, 2 h.	40
Üles tõusnud, 3 h.	112
Üht tööd ei wõi kõi küll teha, f.	15
Waat, sügise meil juba kae', 2 h.	35
Waat, taewas on selge, 2 h.	63
Waat, päik'se walgus kutsub, 2 h.	
Waat, päike nüüd on tõusenud, 4 h.	68
Waat, udu jo lahkeb, 3 h.	70
Waat, jo päike weereb sääl, 2 h.	86
Waat, juba lillid jääwad, 3 h.	93
Waatke, kuis päike end, 2 h.	89
Wah! seisab hõbesarwega, 2 h.	90
Wend, kui tahad sõtta minna, 3 h.	108

Mõne sõna seletused.

1) Kiriküüt (kirju ja küüt), künnilind, ööpik, fisa või fisaft, — kes ei tunneks mitte seda ilusa lauluga lindu? Hallistes nimetatakse teda kiriküüt, Willandi ümber fisa või fisaft ja mujal Gestimaal ööpik ja künnilind. Hallistes nimetatakse aga ka fisaftku (Salamander ehk Erdmolch) fisaft, ja wilja rõuku põllul fisaft. (Vaata Nr. 22.)

2) Selle laulu olen ma katseks Halliste kihelkonna keele järele ümber pannud, ja leidsin, et selles, kui ka Tartu ja Võru lühendatud murdes kergem on, laulusid Saksa keelest ümber panna, kui päris Talinna Gesti murdes. Halliste murdes on palmik „jutik,“ isa „ätt“ ema „nänn,“ mind „minut ehk m'ut,“ sind „sinut ehk s'ut,“ teda „temät ehk t'at“ rc. (Nr. 38).

3) Adé on Prantsuse keele „a dieu,“ mis Sakslased omale pruugitavaks võtnud, ja on nii palju kui: „Sumalaga.“ (Nr. 45.)

4) Ülge traan või sulatatud ülge rasv on Põhja ja Gröönlandi rahwa kõige suurem maijuse joomaaeg, nagu meil kohvi, thee rc. (Nr. 47.)

5) Paarid ehk sarikad, kus pääl iga maja katus seisab.
(Nr. 47.)

6) Selle laulu on härra R. Malm wisst nende
maeste wäljarändajate leinamisest (wälja teinud, kes
Maltsweti wõi mõne muu pettuse läbi oma maa maha
jätswad ja Krimmi, Samarasse ja Kaukaasusse wälja
rändasiwad. (Nr. 52).

7) Waht hõbesarwega tähendab kuu pääl seda tume-
dat inimese kuju sarnast wigurit; kuu walguš nimetatakse
üleüldse hõbekarwa walgušeks. (Nr 85.)

8) Rahuaed on furnuaed, kus kõik rahus hingawad.
(Nr. 88).

9) Unetooja, Sandmann wõi liiwakoti-mees on Saksa
rahwa jutu järele üks lühike wana mehike ja liiwa kott
seljas, kes õhtul ümber luurawat ja lastele liiwa filma
riputawat. Kui lapsed õhtul une pärast filmi hakkawad
õruma, siis öeldakse: Liiwamees on liiwa filma riputanud.
(Nr. 89).

10) Satt on üks lühike, terge kamsol. (Nr. 103.)

Mõned trüfiwead:

3. lüh. 1. laul, 1. rida 2 takt peab sopr. ja altoš c ja a punktiga
olema ja jelleloma, teine rida 1. takt peab sopr. ja altoš c ja a punktiga
olema.

Laul 104. teine takt, peab esimene noot küll b ja g olema, aga teine
a ja f.

8

The new and improved